

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

AÇ İNSANLARIN GÖZBEBEKLERİNİ BÜYÜTECEK ŞOK PAKET!

Yenilik adına yapılan tüm girişimleri, halkın sırtına yüklemeyi alışkanlık haline getiren Anasol-D hükümeti yeni bir ekonomik şok paket hazırlığında. Enflasyonu düşürecek masaliyle, hazırlanan ekonomik önlemler medyanın desteğiyle, aç insanların beyinlerine yavaş yavaş aşılanıyor. Yalan hep bildiğimiz şekliyle başlıyor: "Paketin bedelini tüm kesimler üstlenecek..." Yoksulluk sınırının 100 milyon TL'ye ulaştığı ülkemizde, asgari ücret 23 milyon TL'ye çıktı.

Aç insanların gözbebeklerini büyütecek şok pakette bakın neler var: "Emeklilik yaşı yükselecek. SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur'un hazine üstündeki yükü kalkacak. Kamu açıkları yüzde 12'den, 6-7'lere düşecek. Çalışanların gelir kaybı yüzde 15'i geçmeyecek. Her kesim fedakarlık yapacak. KİT'lerin özelleştirilmesine hız verilecek. Enflasyon bir yılda yüzde 20'lere inecek." Pakete, bir ek tedbir de bizden kamu bankalarının hortumlanmasına hız verilecek.

DÜDÜKLÜ TENCERE

Diana Diana

Çarli'nin bastonuna

Dayana tırmana,

Bi yattan bi yatağa

Bi yataktan bi yata

Yata yata

Halin mi kaldıydı yosma

Halka filân yardıma?

Paparazziler Papara

yiye dursun

Sen bre mahzun

Ve düdüklü tencere,

Diana Diana Diana

Sana da

Mukaddes kaynana da!

CAN YÜCEL

Kültür Bakanı Salım ve Sanat İçin Doğanlar

Mahmut Tibet

BİZİM YÜZÜMİZDEN
HALKTA OLUŞAN ELEKTRİĞİN
ZAMAN AYARI DA YOKTUR... NE ZAMAN
PATLAYACAKI BELLİ OLMAZ... BİR
PATLARSA MAHVOLURUZ...

HİRS HİRS HİRS!

TBMM

Serap Selvi + 6.

ÇİLLER
-Susurluk pişkini-
EROL AKSOY
-Dolar hayalperesti,
TV'ci, bankacı..
DENİZ GÖNCE
Sermayenin
ekonomi yazarı
OLTAN SUNGURLU
-İftah olmaz ikracı,
Cezaevi hücrəsi..
YENİ EKONOMİK ŞOK
PAKET
- Bu seferki galiba
"Altın vuruş"
3. BOĞAZ KÖPRÜSÜ
-Boğaz'ın şişmanı,
vesil düşmanı-

BİTTİNİZ
OĞLUM, BİTTİNİZ...
BU SAVAŞI SİZ
KAYBETTİNİZ! 3. KÖPRÜDE
GELİYOR!

beni dünya'ya
kim itti ya

✕ her gittiğim mahalle'den, defter alırım..
her görüldüğüm yerde, defterim dürülür

**✘ fatih'in istanbul'u fethettiği yaşıyordım,
dil'de sadeleşmeden çok öpüşmekten yanay-
dım**

✘ bütün rapunzel'lerim, kel çıktı.. bütün pinokyo'larım, sunta kaplama.. pamuk prenses ve yedi cüceler kadrosuna, partizan cüceler yüzünden, alınamadım

✘ beni bir keresinde, nedense, cüneyt arkın sandılar, adam akıllı dövdüler.. kafam doğuştan iyi olsaydı, korkmazdım ki hiç hayattan

✘ bu bazuka hayata karşı -sittin senedir- tek tabanca takılırken, anladım sonunda: en büyük asker, kurşun asker

✘ ömrümün esas kızı'na, “-seni bestelemek istiyorum” dedim.. o da bana dedi ki: “atma recep, ateizm kardeşiyiz”

✘ kulaktan kulağa oynuyorduk, van gogh mı-zıkçılık yaptı

✕ amcam, hem fe alıyordu, hem de cu.. metro yoktu ki punk'çı olalım

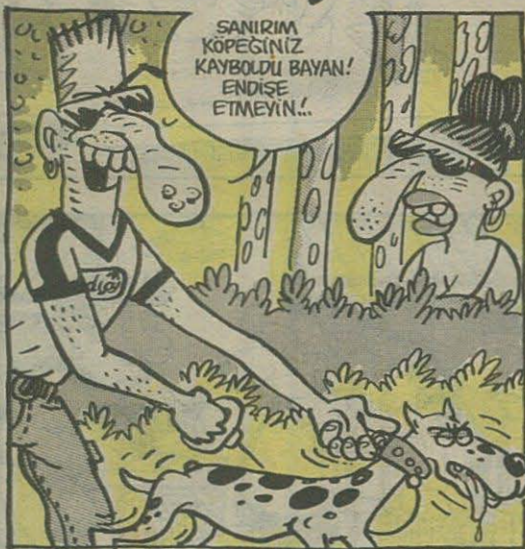
✘ yanlış bir macera'da kılıç sallarken, aptal karga 'gak' dedi, tilki'yi avcı vurdu

✕ oturma odası'nda bekledim durdum, ayakta kalmış ömrümün yarısını

✘ orman'a tarzan ile birlikte düştük.. ama bana arslanlar, erzincanlıyım diye herhalde, hiç yüz vermedi

**✘ atatürk de görsün diye, sevgilimle hep tak-
sim anıtı'nın orada buluşurduk**

✘ şimdi ise düşünüyoruz, çoktan toz toprak olmuş o newton'un başına

LÖMBALIK

SOLMAZ & BARUTER

Hoop..

AMMAN

OFFF!

Stschpsh

Kemal Kenan ve Ömer Pınar'a teşekkürler...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

LeMan 5

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE GÜLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Bir arkadaş anlattı. Memleketlerinden yeni gelmiş iki Romen işçiyi, daha hiç bir şey öğrenmelerine fırsat kalmadan hemen işe almışlar. Taa onbeş katlı bir binanın en üst katına on beş gün boyunca, tonlarca mermeri taşıtmışlar. İş bitince de bıcarsların ellerine birer milyon verip yollamışlar. Bunu çok para sanan Romen işçiler sevine sevine yollarına gitmişler. Nedir bu yaa?.. Nerdeyim ben? Uranüs'te hayat var mı?..

Üniversite yıllarındayken bir sanat tarihi dersi için hocamız bizi Topkapı Sarayı'nın harem daireesine götürmüştü. Gezimizin ilerleyen dakikalarında kızlar ağasının odasına geldiğimizde kapının kilitli olduğunu gördük. Merak edip kapının aralığından odanın içine baktım ve dondum kaldım. Haremın en önemli mekanlarından biri olan kızlar ağasının odası, saray için yıllardan beri kesilen biletleterin kaçanlarıyla ağzına kadar doluydu. Tabii ki koyacak başka yer bulamamışlardı. Belki şimdi o kaçanlar oradan alınmıştır fakat bu dumur benim zihnimde baki kalacaktır.

Ne o? Hemen de düşünüz muzdan. Tavşanlar sizi! Ah! Ah!

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

TEREĞİLLİ

PICTURES

SEMP
TOM'DAN
TEŞ
HİS'E
TIP Bİ
LEM BA
ZEN ŞEY
DİR YANI

1. VAKA - Serbest meslek, yaş 37, Erkek, beyaz...

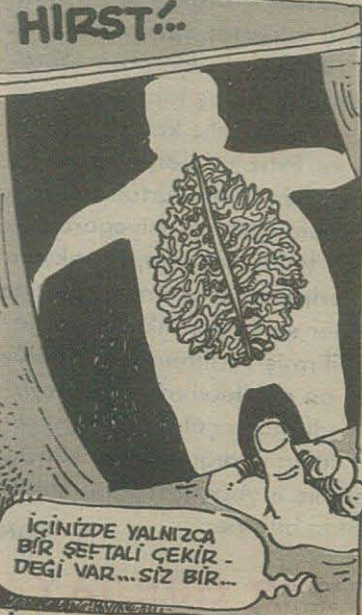
MEMNUN OLDUM... HOŞCAKALIN!

BEN DE...

EHŞF.. İİİİİ!

NEDEN? NEDEN... TANIRIM, NEDEN?

2. VAKA
(Mali müsavir... Yaş 42 Erkek - Beyaz)

salondan, tıktırtı sesi
haric, her ses geliyor..
ee, ben ne diyeceğim
şimdi öküz beyime

SLAAK

VORT-
MUCK

ZOORRT
SMOCK
TIIS

ya paranı,
ya canını..

ya, demek canın atasözü
atışmak istiyor.. peki..
mal canın yongasıdır..
cevap ver bakalım..

ferudun
hırsız
lan bo

merhaba.. ben 12 eylül sırasında halkımızın
haklı mücadelesi nedeniyle hapse giren ve
bugün çıkan Bünjamin Özçatal.. içeri girdiğim
zaman ki halkımdan hiç eser kalmamış.. ben
de yeni halkımla tanışayım bari dedim.. ee
sizin adınız nedir.. mücadele nasıl gidiyor..

Orçun
Kunek

HAFTANIN FİLMİ

"VİZİTİR ZİYARETÇİSİ"

Megi ve Pitir, Kılıvın'ın yakın-
larında ufak bir kasabada
yaşayan nefis bir çifttir.

Günlerden bir gün Megi ve Pitir
evlerine dönerlerken bir ufo'nun
hızla yere düştüğünü görürler ve
çok tırsarlar, akabinde koşup ufo'nun
yanına gelirler, içindeki uzaylıyı
kurtarırlar, evlerine götürürler.

Yaratık üç beş gün baygın yattık-

tan sonra puslu bir öğleden sonra
ayılır ve Pitir ve Megi'ye teşekkür
eder.

Pitir Megi ve uzaylı yaratık ara-
sında mükemmel bir iletişim ve dost-
luk kurulur, günler günleri neşe
içinde kovalar.

Haftalar sonra neşeli ortam bozu-
lur yaratık ileri geri konuşmaya la-
vukluk yapmaya başlar. Pitir önce-
leri "Onların adetleri böyle her-
halde" diye düşünüp sesini çıkart-
maz fakat yaratık coştukça coşar iyi-
ce denyolaşır. Bir gün Pitir uzaylıyı
kenara çeker ve "Hoca aile orta-
mında küfürlü konuşma ayıp
oluyo" der, uzaylı "Çok özür dile-
rim abi bi daha olmaz" diye ce-
vap verir.

Ertesi gün veranda da otururlar-
ken uzaylı yaratık Megi'yi ellemeye
başlar. Bu bardağı taşıran son dam-
ladır, Pitir çok sinirlenir yaratığa
"Hareketlerine dikkat et saylon-
lu maylonlu dinlemem kepçe
kulaklarını kopartır o çemçük
ağzını kırarım" der. Yaratık "Kime
çemçük ağız diyon lan godoş"
diye Pitir'a saldırır aralarında kıya-
sıya bir kavga başlar, yaratık ışın ta-
bancasını çeker "Bi daha bana

hareket yaparsan hareketin kı-
ralını görürsün anandan emdi-
ğin molekülü burnundan getiri-
rim" diye tehdit eder Pitir çok tır-
sar, özür diler, fakat içinden ana av-
rat küfredir.

Günlerden bir gün yaratık balko-
na masa kurdurur bi büyük cekden-
yılıs içer ve kafası iyi olur, silahını çı-

kartır, havaya sıkmaya başlar Pitir
"Abi komşular rahatsız olucak"
der. Yaratık "Sana bir komşulara
iki, işime karışma" der. Pitir
"Ama abi.." diyecek olur Yaratık
"Ne aması ulan eşşoğlu eşşek
ne var.. Ne!. Nee!" diye Pitir'ı to-
katlar Pitir'in canına tok eder ve Ya-

ratığa girer, yaratık ışın tabancasını
ateşler ama ışınlar Pitir'a bi şey
yapmaz Pitir "Şimdi görürsün
ebeninkini" diye üzerine atlar ve
yaratığı yakalar, kolunu bükerek, yaratık
"Oy oy oy kolumu bırak" diye
haykırır Pitir "Bi daha yapacak-
mısın lan ..hı yapacakmısın?" di-
ye sorar ve ekler "Vizitirdir başı-
mızın üstünde yeri vardır dedik
yapmadığın denyoluk kalmadı
inek! Galaksi malaksi dinlemem
ümüğünü sıkırmam senin" diyerek
yaratığı döver ve evden atar. Yara-
tık günümüz çağdaş toplumunda bi
başına ve yapayalnız kalır.

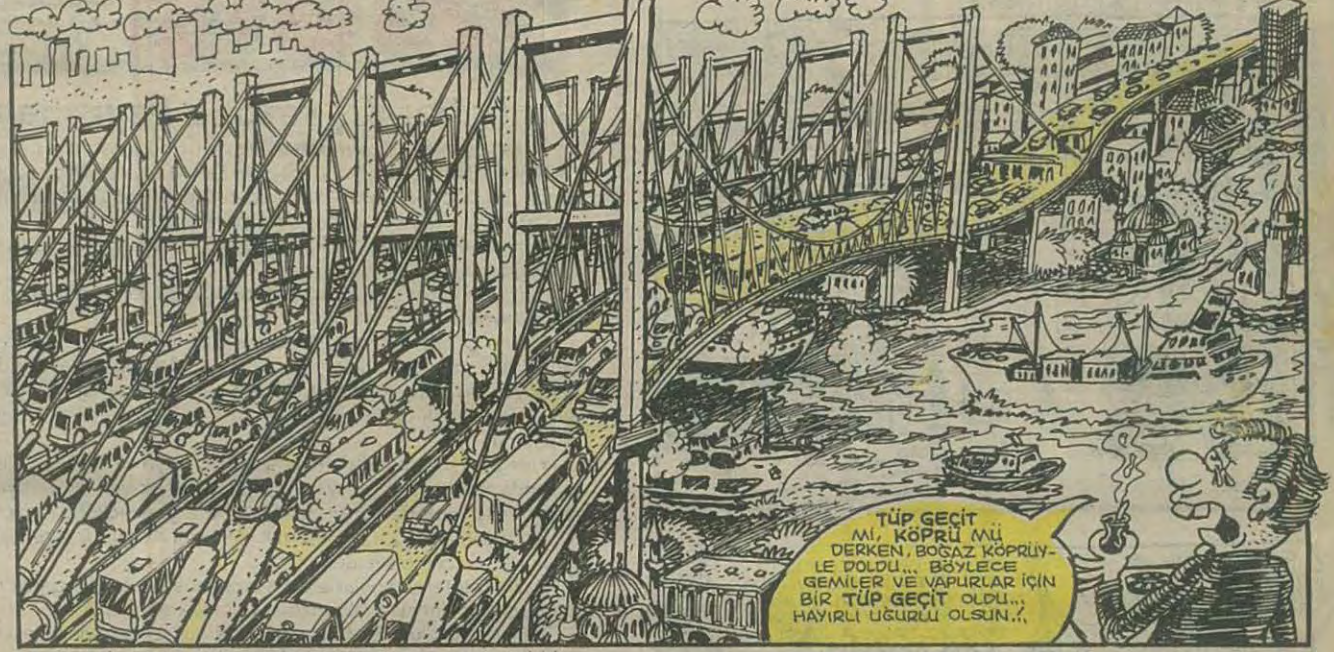
Megi ve Pitir günlerce süren bu
kabusun etkisinden kurtulmak için
Pitir'in halaoğlunun niyegaradaki
yazlığına tatile giderler, bir akşam
yemek yerlerken aralarında muhab-
bet ederler sanki yaratık her an ge-
ri dönebilirmiş ve filmin ikinci bölü-
mü her an çekilebilirmiş gibi seyir-
ciyi kıldandırmaya çalışırlar fakat se-
yircinin kıldanmadığını filmin ikincisi
çekilirse hiç iş yapmayacağını anlar-
lar ve filmi bitirirler.

SON

SONER GÜNDAY

• ÜÇÜNCÜ KÖPRÜ GELİYOR!

• SINIRLI DUYARLI 'NİN MACERALARI: Sezon sonu tatilinde...

Üvey Yazı

Bitmeyen, tükenmeyen geyiktir: **Mizahçılar sabahlar! Mizahçılar sabahlar!** Bunun sebebini tanıdıklar sorar, arkadaşlar sorar, söyleşilerde sorarlar Ne bileyim ben? Sabahlar işte mizahçılar.

Girgir dergisi solaryum yanığı adamın eline düşmeden önce ve ben henüz bir ortaokul-lise öğrencisiyken, dergide okurdum. Bazen Girgirciler kendilerini ve çalışma biçimlerini anlatırdı. "Sabahlıyoruz" diyorlardı, "gece espriler çıkıyor, seçiyoruz, çiziyoruz, vs!" O kadar merak ederdim ki.

Ondokuz yaşımda, kendimden hiç ummadığım bir atılganlıkla yazılarımı Girgir'a götürdüm. Bazılarını seçip yayınladılar. Para bile ödemediler. Akşam üstleri gidip bıraktığım yazılarımı. O kadar heyecanlıydım ki, sesim soluğum çıkmazdı.

Çıktığımda hava iyice kararmış olurdu. Çağaloğlu'ndan Eminönü'ne başım döne döne inerdim. Aklım Girgir'da kalırdı. Ne yapacaklar? Ne yazacaklar, ne çizecekler? Eşli piştiymi kimler kazanacak? Yazdıklarımın hangileri girecek? Ya hiçbiri girmezse? Girer, girer. Otobüste aklıma yeni birşeyler gelirdi. Arayıp söylesem. Söyleyene kadar ölsem. Olmaz, haftaya artık. Camdan süzülen yağmura bakardım, ıslak asfalta bakardım. Mutluydum ulan! Bir de şu sabahlama işi...

Sonra sabahladım. Girgir'da. İlk kez dergide sabahladım, üstelik ertesi gün baba sınav var, yiyim sınavını. Eve gidip yattığımda hava ısımıştı. Öyle sersemce memnundumki, uyuyamadım doğru dürüst, sınava yetiştim!

Sonra çok sabahladım. Birçok dergide sayısız kez, ya çalışmaktan ya gülmekten bayılana kadar, bıkana kadar.

Birdenbire değil, yavaş yavaş anladım ki, mizah böyle güzelleşiyordu. Bizim dergiler öncelikle karikatür dergileriydi, o eciş bücüş adamlara, hareket çizgilerine, yuvarlak konuşma balonlarına, o balonların içindeki kusursuz el yazılarına, cümlelerin sonlarındaki ünlemlere hayran olup başlamıştı bu işe pek çoğumuz, benim gibi yazarlar dahil.

Mizah, kendisiyle uğraşmak için karikatür adamlar istiyordu. Öğleden sonra, akşamüstü, iyicene karanlıkta dergiye gelen paltolu, tebesümlü, merhabalı, koltuklarının altı kâğıt rulolu adamlar, zaman ilerledikçe, beyin buruştukça ruhsal olarak şekil değişiyorlar, en küçük bir belge göstermeden birtakım acıip sınırları geçiyorlar, insanlıklarından çok kararında çıkıyorlar ve karikatürleşiyorlardı. Sabah gözlerinin altı şişmiş, renkleri uçmuş, aynı rulolarla, aynı paltolarla dergiden çıktıklarında ne mizahçıydılar, ne birşey. Mükemmel birer karikatürdüler.

Karikatür olabilmek için sabahlıyoruz. O zaman inanılmaz gülebiliyor, inanılmaz güldürebiliyor ve hatta inanılmaz içlenebiliyoruz. Yorulmuyoruz, karikatür adamlar yorulmaz.

Boşlukta titrek hareket çizgileri bıraka bıraka ve gayet ayarsız yürürken mizah bizi daha çok seviyor.

Drama muhaciri büyük nineme

LEMAN anti MEDYA

Sonbahar-Kış sezonu kapaşmaları...

Plazamedyalararası sonbahar-kış sezonu kapaşmaları başladı... Halkın şifreli özgürlüğünü savunan Erol Aksoy ile şifresiz özgürlüğü savunan Bilgin-Doğan grubunun futbol federasyonu seçimlerinde ısınan kavgaları sonunda kirli çamaşır dökmeye kadar uzandı... Çıkması olası kavgalara karşı çekmecelerde bekletilen dosyalar, yavaş yavaş gün yüzüne çıkıyor... Gerçekte kavgaya görünenden daha boyutlu daha karmaşık... İttifaklar ise gününbirlik...

Akşam gazetesinde Erol Aksoy ile birlikte hareket eden Mehmet Karamehmet, son dedikodulara göre Aksoy'u Akşam gazetesinden uzaklaştırmış. Aynı Karamehmet, Akşam gazetesinin dağıtımı için Dinç Bilgin-Aydın Doğan ortak girişimi Bir-Yay'la anlaşma yollarını arıyormuş ya da bulmuş...

Yine aynı Mehmet Karamehmet, Dinç Bilgin ile ATV'deki hisseleri konusunda mahkemelik, dosyaları Yargıtay'da bekliyor. Bir iddiaya göre Karamehmet, "eninde sonunda ATV'yi ele geçireceğim" diyor...

Bir dönem Hürriyet ile de ortak olan Erol Aksoy, çıkar ters yüz olunca şimdi kaka çocuk oluverdi...

Gazete ve televizyonlar ana haberlerinde yeralan kavganın resmini çıkarmaya ve bilinenleri tekrarlamaya şimdilik gerek yok...

Ama siz siz olun, bu kavganın da birgün biteceğine ve eski düşmanların dost olacağını aklınızda bulundurun...

Hatırlarsanız, Dinç Bilgin ile Aydın Doğan'da bir dönem birbirlerine girmişler, yatları katlara varana kadar karşılıklı tüm kirli çamaşırlarını ortaya dökmüşlerdi...

Sonra hem dağıtım şirketinde ortak oldular hem de reklam şirketinde...

Şimdi size kısa bir hatırlatma yapalım; Erol Aksoy ile Aydın Doğan bir dönem Hürriyet'te direk temasında bulundular, şimdi düşman kardeş oldular... Aydın Doğan, Dinç Bilgin düşman kardeşiler şimdi sıkı dostlar... Dinç Bilgin- Mehmet Karamehmet sıkı dosttular, şimdi mahkemelik oldular...

Star TV'nin sahibi Cem Uzan ise alttan alta, yeni gazetelerin hazırlıklarını tamamlarken, Milliyet gazetesini almak için de girişimlerde bulunuyormuş... Şimdilik tarafsız gibi davranıyor... Ve Bilgin-Doğan grubuna yakın duruyor... Bilinmez ki belki bir bildiği ya da pazarlık yaptığı bir konu vardır... 1997'nin sonbaharı çok sıcak geçecek çok...

LEMAN ARŞIV KURT'U

Altın Kaplama bir yur

"Türk olmak kolay değil" deyiminin araklayıcısı, hoca, kitle iletişimci, tv danışmanı Haluk Şahin, dikal'deki köşesinde özel yaşam yasasına ilişkin incil Yasanın hazırlanması sırasında dikkat edilecek n de altın kaplama bir yumurta yumurtladı; "Aslında mensupları bu geniş anlamda özel yaşam ihlali değil, kurbanı durumundalar..."

Düşünür Haluk Şahin, bu görüşünü destekleyecek sine...Gazetecilerin evleri-telefonları dinleniyormuş, f ye'de yüzbinlerce insanın telefonunun dinlendiğinde ziyor bu pek sevgili köşe yazarı... Hem de özel yaşa na da pek anlam veremedik desek yalan olmaz herh yeyim Haluk Şahin'in durum tespiti de bir hayli iig bu yasa paparazzilere karşı hazırlanıyormuş gibi gözi bunun bir yanılgı olduğu gerçeğini ortaya çıkartarak

"Aslında dünyanın pek çok ülkesinde çıkarıl larının içeriğini bilseler bu kadar sevinmezler asıl sınırlandırmak istediği medya değil, devlet ve l kü özel hayatları yönelik asıl tehlike onlardan leme ve gözetleme teknolojileriyle bu tehlike daha büyüyor. İnsanlar günde 24 saat cam akv balıklar gibi sürekli gözaltında hissediyorlar k çek oldu: Büyük Birader izliyor her an izliyor...

Vayki ne vaaay! Herkes aptal, bir siz akıllısınız...

Düşünür hocamızın yazdıklarına bakın, yaptığı den kaynaklandığını düşünüyorum... Kendisinin plazamedya binalarının önünden dahi geçmediğini

Tıpkı yazısında olduğu gibi, Büyük Birader plazar şan hemen herkesi izliyor... Elektronik kartlarla izli rilen kameralarla izliyor ve hatta hatta, bu görüntü son verebiliyor... Bunların hepsi güvenlik nedeniyle !

Haluk Şahin yazarı , onbir parmağında onbir hüi biraderin gözlerini gözlerinde pek hissetmemişe be

Kendisine özel yaşam yasası çalışmaları için başa hatırlatma yapıyoruz; gizli kamera haberleriyle kaç ettiniz ya da intihar etmesine neden oldunuz...Ve

aygıtları için kaç milyar tl'lik yatırım yaptınız...

Bir son söz de kadınlara, Radikal gazetesi Prer paparazzisi Mark Saunders'le Focus dergisine yapı lüm yayınladı, geçen günlerde. Focus dergisinin " l raflarıyla da epey para kazandınız..." hatırlatması

karşılık veriyor; "Özellikle kadın editörler bunla itin ne olduğunu bile bilmem..."

İşte son sözümüz, kendi cinsiyetini mesleki hırslı alan o kadın editörlere: dünyanın penisin ucund

menin tam zamanı... Haydi şimdi tüm buruşmuş

CEZMİ

ERSÖZ

BU ÜLKE EVLATLARIN

1 Eylül Dünya Barış Gü nü için annesi Hale Anter, ve eşi ressam Şenol Yoroz lu'yla Diyarbakır'a gelen ama güvenlik kuvvetleri tarafından şehre sokulmayan Musa Anter'in kızı Rah şan Anter'le Barış'ı ko nuştuk...

● "BARİŞ TRENI"nin adı babanın adını taşıyor du. Bu nasıl bir duygu?

Barış amacıyla yapılan bu girişimin adına MUSA ANTER TRENI adı koyulması babamın uğruna canını verdiği bu mücadelenin ve evladı olarak bu zorlu yaşa mın karşılığı olarak verilen en güzel ödül diye düşün düm. Müthiş duygulandım. Babamın ne denli insancıl Türk ve Kürt halklarının barış gönüllüsü olduğunu bir daha gösterdiği için çok sevindim, gurur duydum.

● Trenin geleceği duyulur duyulmaz adına PKK treni denildi, Türkiye'de. Bu tanımlama seni nasıl etkiledi?

Yurt dışında yaşadığım için Türkiye'de neler olup bittiğinden hiç haberim olmadı. Zaten geç haberim oldu. Buraya geldiğimde hayretler içerisinde kaldım. Çünkü bana verilen bilgilerde PKK adı yoktu. Bana gönderilen bilgi şöyleydi:

Der Appel Von Hannover E.V I.G. (Hannover Çağrısı Derneği)

Sivil İnisiyatif olarak ortaya çıkmıştır.

1996 yılının ilk başlarında insan hakları grupları, sı yası partiler ve din adamlarından müteşekkil 500 ka dar ünlü kişi ve kurum temsilcisi Appell Von Hanno

ver 'Hannover'in Çağrısı' inisiyatifini kurdular.

Appell Von Hannover bölgede ve dünyada sorunla rın savaş yerine, barışçıl yöntemlerle ele alınarak çözü lebileceğini savunur.

Türkiye AB'ye girmeye aday bir ülkedir. Türkiye'nin başta Kürt sorunu olmak üzere tüm sorunlarını barış ve demokrasi içinde çözebileceğini savunur ve barışa kardeşliğe, insan haklarına katkıda bulunmak için ça ba gösterir.

Musa Anter Barış Treni, bu amaçla barışın demok rasinin halkların kardeşliğinin tesisine katkıda bulun mak için barışçıl bir çabadır.

Çağrı, Avrupa ülkelerine, Türkiye Cumhuriyeti'ne ve ilgilileredir.

● Sözü edilen trenin Diyarbakır'a ulaşacağına inanıyor muydun?

Bu trenin Diyarbakır'a gitmemesi için hiç bir neden yoktu. Bir şeyi çok isterseniz o olaya olumlu bakarsı nız. Bu girişimi öğrendikten sonra yaşadığım ülke olan İsveç'te Kürt, Türk tüm arkadaşlarımdaki sevinci gör meliydiniz. Bu girişimin uzlaştırmacı yönüne yeni kurulan 55.nci hükümetin olumlu bakacağı yönünde umutla rımız vardı. 28 Ağustos 1997, perşembe günü uçakla annemle birlikte geldik. O günden bu güne kadar ya şadıklarımız, duyduklarımız insanlık adına çok utanç verici. Annem ve eşim Şenol Yorozlu ile Diyarba kır'dan il sınır dışına, yani sınırdışı edilmemizi hazme debilmem mümkün değil. Annemin sağlığı oldukça kötüydü buna rağmen geldi. Eşinin adını taşıyan bu anlamlı girişimin içinde olmayı çok arzu etti. Doğal olarak burada bu yaşayacaklarımız hiç aklımıza gelmi yordu. Diyarbakır hava alanında bir saate yakın bekle

urta..

Ök Türk düşün-
üğümüz hafta Ra-
ktürdü...
arı vurguladı. Bir
kiye'de medya
n çoğu kez faili

örnek almış köşe-
la filanda... Türki-
bersizmiş gibi ya-
gili bu duyarlılığı-
Efendime söyle-
illet diyormuş ki,
rmuş... Şahin bey
neler yazmış:
zel hayat yasa-
cü bu yasaların
k şirketler. Çün-
or. Modern iz-
eğin gün biraz
nlarda yaşayan
ani.... 1984 ger-

manın cahilliğin-
ali civarlarındaki
brum!

binalarında çalı-
r köşeye yerleşti-
nsanların işlerine

!luğu için, büyük

iyoruz ve son bir

yaşamını zindan

aşamı didikleme

ana'nın en belalı

portajdan bir böl-

selütlü fotoğ-

n Saunders nasıl

ırdı. Ben selül-

na ayaklar altına

mediğini göster-

hava...
ZAFER AKNAR

LEMAN
KİTAPÇISI

İSTİKLAL CAD. İMAM ADNAN SOK. NO:20 BEYOĞLU / İST.

Leman, ÖKÜZ, Lemanyak yazar-çizerlerinin yanı sıra bütün mizah ustalarının kanikatür-yazı albümleri, Leman ciltleri, Leman'dan tanıdığınız tiplerin tişörtleri, Leman, Lemanyak, ÖKÜZ, GİT, dergilerinin yeni ve eski, kapadığınız sayıları, hepsi, Leman kitapçısında. Leman kitapçısı Leman Kültür'ün içinde.

Not1: Leman yayınlarından çıkan albümler indirilmiştir.

Not2: Fanzin ve yeraltı dergilerin çıkarılan arkadaşlar, bunları satmak için Leman kitapçısıyla bağlantıya geçebilirsiniz. Başvurular Leman telefonundan Aslan Özdemir'e veya kitapçada görev yapan arkadaşlara yapılacaktır.

İÇİNİZDEKİ MÜZİSYENİ UYANDIRIN!

Genç ama deneyimli eğitimci kadrosuyla Koda, müzik denen evrensel dili öğrenebilmemiz için iyi bir adres..

İçinizden gelen müziğe siz de kulak verin.

Klasik, Flamenko, Pop, Elekt-ro, Bas Gitar ve Bateri, Piyano, Şan, Org, Flüt, Keman, Viyola, Viyoloncel, Bağlama, Ud, Tam-bur, Lavta Güzel Sanatlar lisele-ri ve Konservatuvar müzik bölümlerine giriş sınavlarına hazırlık kursları.

Solfej ve armoni eğitimi tüm dallar için uygulanmaktadır.

Başvuru için : (0212) 227 61 35'den Barış AKIN

Passenger Topluluğu: çalışmalarını 1990'dan beri Vi-yana'da sürdürüyor. Çalışmaların odağı; tiyatro, dans ve performans sanatlarının keşifliği, eridiği, birleştiği sınırları araştırıp, kültüre edip sahnelemek

Bu sene ilk defa İstanbul'da dansçı, tiyatrocü ve amatörlerden oluşan bir grupla hazırladıkları "Karşılaşma" adlı gösterilerini 19, 20 ve 21 Eylül tarihlerinde Sultanahmet'deki Tarih Vakfı Darphane Müzesi'nde sunuyorlar.

Grupun kurucusu ve yönetmeni Mustafa Doğan 1959 Erzincan doğumlu; 1976'dan beri Avrupa'da yaşıyor. 1985'den bu yana da tiyatro ve dansla uğraşıyor. Butoh Dansının büyüklüğüyle çalıştı. Kazuo Ohno, Min Tanaka ve Ko Muroboshi bunlardan başlıcaları.

Walter Lott-Method (Aktör Stüdyo-N.York), Yoshi Oida (Peter Brook oyuncusu), Soto Hofman (performans sanatı) Daniel Lepkof (new dance), Randy Warshaw (contact improvisation) metodlarıyla çalıştı.

Avusturya, Almanya, İtalya ve Rusya'da gösteriler sahneledi. Halen Viyana'da yaşamaktadır.

KARŞILAŞMA: Tarih: 19,20 ve 21 Eylül Saat: 20:30 Yer: Tarih Vakfı, Darphane Müzesi, Topkapı Sarayı dış bahçesi Aya İrini'nin yanı; Sultanahmet İrtibatı Tel: 513 50 82 (Darphane)

SEVMİYOR!

en sonra "bir hata olduğunu" -yani hatayı ya-
izlerdik- ifade ettikten sonra elimize uçak bile-
verildi ve biz geldiğimiz uçakla Diyarbakır'dan
lduk". Bir de baktık ki biletlelerimiz Ankara'ya
bagajımız İstanbul'a kadar kesilmiş. Ankara'ya
stanbul biletlelerimiz yok. Yetkililerle konuştuğ-
a "İstanbul'a niçin dönüyorsunuz?" sorusuyla
karşılaştım. Anlatıyorum: Diyarbakır'a Barış için
Bizi sınır dışı ettiler. Geri döndük. Babamızın
ını 4 yıl sonra ziyarete gidiyoruz dedik, barış için
yorsunuz bunun için girelim bari dedim yine
dılar sonra gelirsiniz diye de akıl verdiler. Bu
İstanbul'a dönüyoruz işte dedik, yine de anlı-
ılar. O gün yani 31 Ağustos 1997, Pazar günü
3 sularında evimizde olabildik. Annem yolculuk
da iki kez burun kanaması geçirdi. Eğer burnu
asaydı çok açık, beyin kanaması geçirecekti.

**Barış konusundaki aydınlarımızın tepkisizli-
asıl değerlendiriyorsun?**

ile düşünün babası halkların eşitliği, insanların
a yaşamasını istediği için 74 yaşında Diyarbakır'a
ak ortasında beynine kurşun sıkılarak öldürül-
adına "faili meçhul" deniliyor. 5 yıl sonra Ba-
line adı konulduğu için ağabeyim Anter Anter
yken nedenlerden ötürü Brüksel'den kalkan, ge-
iş girişimcilerinin arasından ayrılıp havaalanın-
r dışı ediliyor (Anter Anter'in defalarca sordu-
alde neden hala Türkiye'ye giremediğini bilmi-
Kardeşim Dicle Anter otobüslerle Diyarbakır'a
den olduğu için İstanbul'a dönüşte gözaltına
Ben, annem ve eşim ressam Şenol Yoroğlu Di-
dan döndürülüyoruz. Bunlar sadece bir hafta-

dan az bir zaman içinde Musa ANTER ailesi olarak ya-
şadıklarımız. Hayatımda, gururu ve utancı bir arada
böylesine bir yoğunlukta yaşamadım. Yabancı basın
sorularından bir kaç: Sizin aydınlarınız nerede, sanatçı-
larınız nerede? Sevgili Cezmi, LEMAN dergisi bana bu
fırsatı verdiği için soruyorum: Günümüz insanına ek-
mek, su kadar gerekli olan barışın ülkemize gelmesini
istemiyor musunuz? Niye bizi ele güne karşı rezil edi-
yorsunuz? Yüzlerce insan dünyanın çeşitli ülkelerinden
gelen, yola çıkan ya da destek veren "Savaşlar bitsin"
diyen onca aydını gerçekten terörist mi sayıyorsunuz?
Boynu, bacağı kırılan, dövülen bu barış gönüllülerine
karşı kendinizi hiç mi borçlu hissetmiyorsunuz?

● **Bu ülkenin insanları, gerçekten evlatlarını sevmiyor mu?**

Bu ülke öz evlatlarını gerçekten sevseydi bunlar bu
gün yaşanır mıydı? Binlerce gencimiz karşı karşıya ge-
tilip, öldürölüp, birbirlerine düşman edilir miydi? Ben
bir anneyim. Bu topraklarda kan aksın istemiyorum.
Kimisine üniforma giydirilip kimisini militan olmaya
mecbur bırakıp bu iş savaştan ceplerini dolduran, du-
yarsız ana ve babalara karşı evlatlarımızı korumak bir
anne olarak başlıca görevimdir, diyorum.

● **Sana göre barış yakın mı uzak mı? Nasıl gö-
rüyorsun?**

Barış öyle geniş kapsamlı bir kavram ki ve ben barış-
la öyle iç içeyim ki. Barış burnumun dibinde beynimin
içinde. Zaten tüm zorlukları ondan uzaklaştırmak için
çekiyorum. Tüm serzenişimde sizlere bundandır. Barış
uzakta değil içimizde hissederek sonuca ulaşabiliriz
Rahşan ANTER - İstanbul - 7 Eylül 1996 Pazar.

* Gözaltında Tecavüz. Meryem Erdal. Çivi Yazılan Yay
* Yılları Devrinde Seni Düşündüm. Saniye Mete Akkoyun. Karaöykü
* Aşk Bize Küstü. Yılmaz Odabaşı. Doruk Yay
* Kafkasya Yazılan Dergisi çıktı

KIRIK LEBLEBİ

SUAT
ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

yazıkatur
Lütfü Oflaz

Atomobil!

Türkler'in altında otomobil oluyor otomobil!

Çünkü ata biner gibi otomobile biniliyor.

Düşmanın üstüne at sürer gibi otomobil topuklanıyor.

Hal böyleyken şimdi kalkılmış, Bolu'daki kazada onlarca kişinin ölümüne neden olan şoför ehliyetsiz diye suçlanıyor.

Adam otobüs sürmüyor ki, otobüs sürüyor!

At süren de ehliyet aranmadığına göre, otobüs süren de niye ehliyet aranıyor!

Bir de bu şoför uykusuz olmakla suçlanıyor.

Ne çabuk unuttunuz Türk'ün özelliklerini; Türk üşümez, yorulmaz, acıkmaz, uyumaz!

Uyusa bile at üstünde uyur; ya da bu şoför gibi otobüs üstünde!

Sonuçta attan inen otobüse, otomobile biniyor!

Ve 'Tek rakibim Türk Hava Yolları' diyerek oturuyor direksiyon başına.

Onun için bir gün şöyle bir haberle karşılaşsak hiç şaşmayacağız:

Uçakla otomobil havada çarpıştı!
Hatta şöyle bir haberle de karşılaşabiliriz:

Uçan daire ile otobüs havada çarpıştı!

Ve hatta şöyle bir haberle de:

Havada zincirleme kaza; uçan daire, uçak, helikopter, otomobil, otobüs, kamyon çarpıştı!

Çarpışan arabaların uçanı bunlar! Bunlar uçan tabutlar!

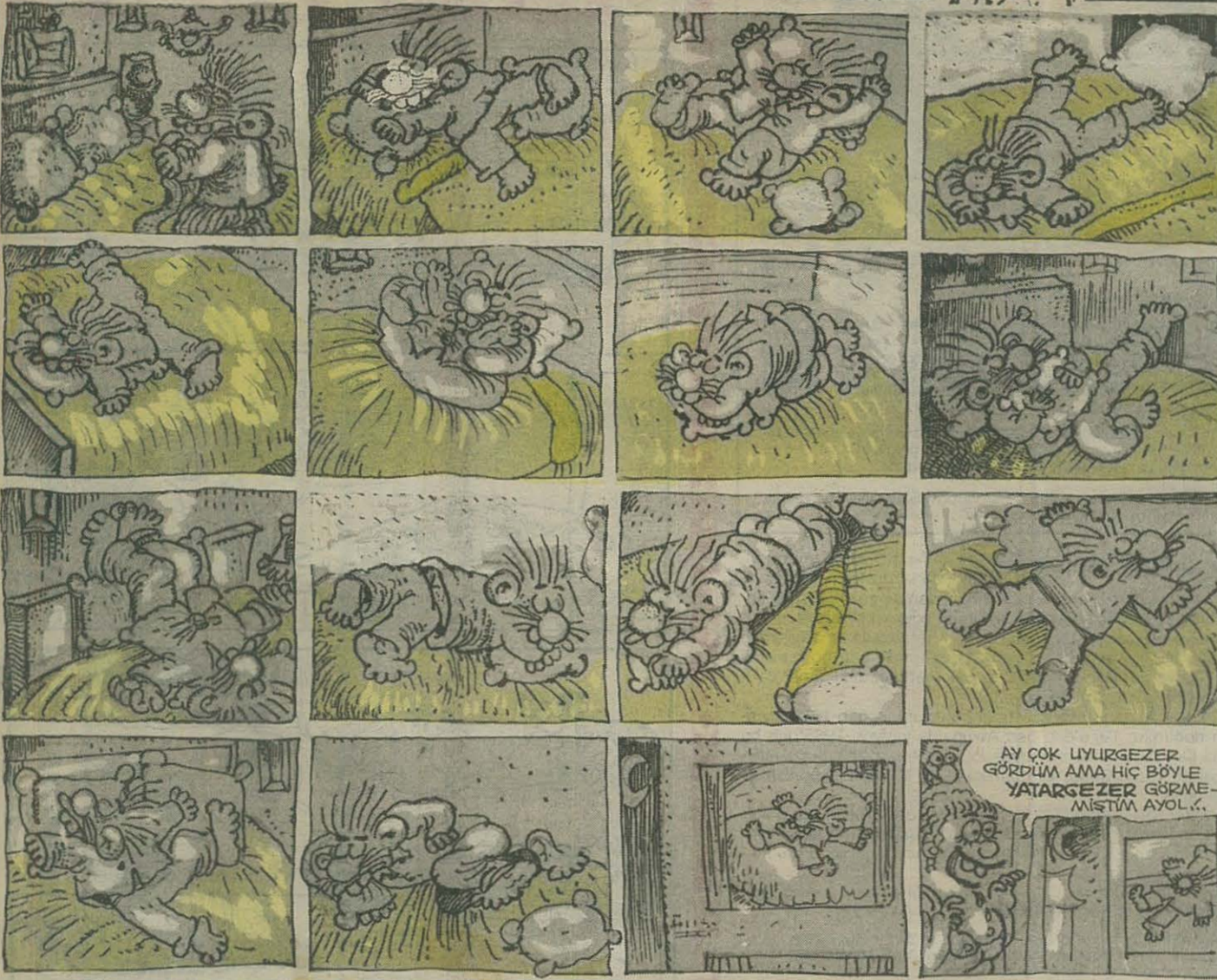
Tabut demişken soralım; hükümetimiz arabalarda tabut bulundurulmasını da zorunlu hale getirmeyi düşünüyor mu?

Ceset torbası bulundurulmasını zorunlu hale getirdiklerine göre, tabut, imam, vasiyet bulundurulması da zorunlu olsun!

Karayolları kazayolları olmuş bir ülkeye de bu yakışır!

Ve kızalara çare olarak, bu ülkelerin yeticilerine şu öneride bulunmak isterim:

"Araçlarımızı kaldırımda sürdüğümüz için tüm kazalar yollarda oluyor!"

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

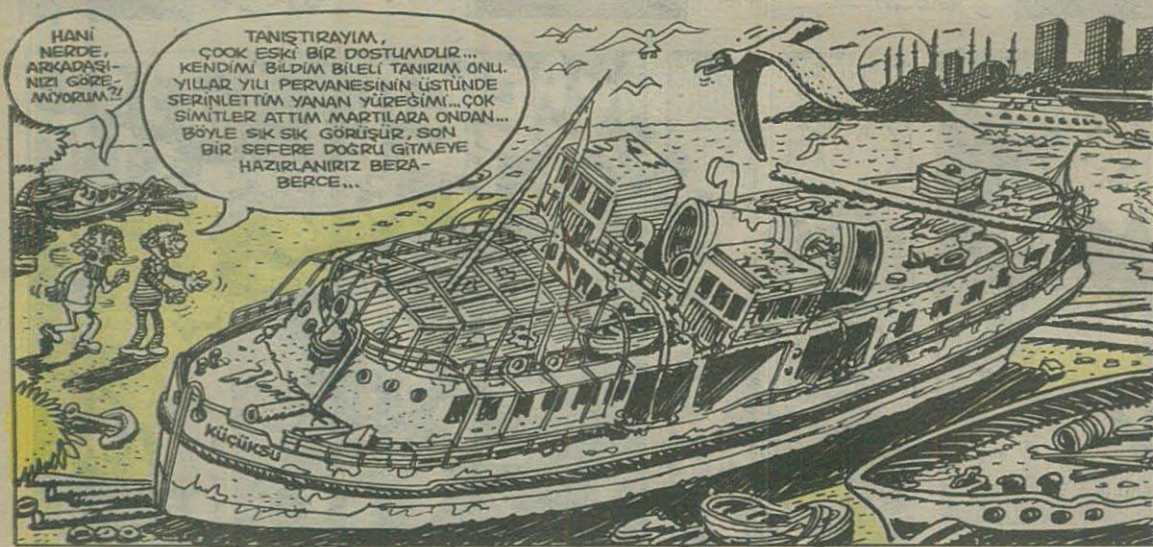

TABU DEVİREN

GÖNÜL ADAMI

AYRINTILAR

Selâm... Buyrun arkadaşlar, hemen aşaa geçelim. Burda durmanın aalemi yok; burası tehlikeli. Biraz kendimi kaybedersem, hemen geliyo, çota...

SEVERİM:... Bantdan, bi şeyi yapıştırmak için çok uzun bi parça koparımda, onu elimde tutarken, aarıden yamuldu-unda döriüp, kendine deydiinde, saçmasapan bi şekil alırken, ben de düzeltmeye çalıştımda daa bok ettiimde, sınırımı onu sümük gibi buruşturup yuvarlayarak çıkarmayı... Küçük çocukların cam bardaktan su içerken, dudaanın camdan görünmesi-ni, ve çıkardıkları 'guuk', 'guuk' sesini. KUBRA: Teypte kaset sararken felan, fazla enerji ve zaman kaybetmemek için, stopa basmadan pleylediimde, iki ayrı sesin aynı anda oluşturduu çort, ya da ne biliyim, çort sesini. EVREN... Dondurma yerke-ne, onun bi tarafına takılıp kaldımda, arka tarafın aktığını hissedip, çevirip son anda yalayıp, akmasını önlediim aarı... Oje sürdüümde kurumasını beklerkene, parmaamı bi yere çarptımda, ojeimin bozulduunu annayıp, parmaamla onu düzeltme çabasını. Bozuk olduundan inik duran daktilo tuşunu düzeltmek için, o tuşa aait olan demir çubuu iteklemeyi. Cacık yerken, aazıma gelen, ezilmemiş, parça halinde kalmış bi sarımsağı ısı-riverdiim anda, dilimin birazcık yanmasını.

ESKİDEN Bİ GÜN:... Tiyatro çok güzel bi şey. Ben tiyatrodan çalışırken, bi gün az kalsın sahneye çıkıyodum. Sahnenin arkasında, bi iki tane geçit, koridor falan vardı. Bin kulislere felan, biri de sahneye açılıyo. Ben, henüz sırası gelme-yen, kuliste bekleyen baş oyuncuya çay götürürken, yanlış ko-ridora girdim, dalgındım. Az daha adımımı atıyodum sahneye, son anda fren yaptım. Işıklılıkla falan da uğraşıyodum. Bi gün ışık odasında oturup oyunu kontrol ederken, canım sıkıldı, al-dim elime. Dekorcu bi aabi vardı, aarıden geldi, tam çekerken, elimdeyken yakalandım. Pardon dedi, gitti, Alaska, mısır falan da satardım ama, hiç bağırmaımdı, "Alaskaa" diye. Goriyolar işte, alaska, istesinler. Bi gün yine otururken ışık odasında, ca-nım sıkılmış, seyircilerin kafasına leblebi atmıştım. Bi tane attım ama. Bi gün de, oyun bittiyeen ben de ışı yakıp müziği verip, ışık odasından inerken, o gıcık merdivenden düştüm paldır kül-dür. Seyirciler bana baktı, güldü. Leblebi atma seyirciye düşer-sin merdivenden. Evet, tiyatro nefis bi şey. Kurs günleri, kurs-yer kızlar sahnede çalışırken, ben de arkada bi yerde oturur, hayâl kurardım. Ama ses yok ben de, tıp de yok, imkanı yok. Bi gün, çocuk oyunu vardı, bi sürü çocuk doluştu içeri. Oyuna ba-kan da vardı, kenarlarda dolaşanda. Bağırın, çağırın. Kursyer kızlar oynuyodu oyunu. Benim hasta olduğum bi kız vardı; Tav-şan kılığındaydı. Bi tavşan olarak, çok nefis kalçaları vardı.

POTBURI:... Çok güzel bi şey düşünüyodum, havaya girmiştim. Yalnız olduğum halde odada, havalı davranıyo, sı-garayı artis gibi içiyodum. Ulan, aarıden, çekerken bi nefes, fist dedi kaydı sigara kuruyan dudaamdan, yaktı acıttı parma-amin ucu kor. Ateş de bi yerlere düştü; ulan! dedim, saçmasa-pan bi hareket yaptım, tepki. Bütün havam gitti. Masada ciğer kıztırması yerken, çatalı kötü bastırdım, bi ciğer ustu, kaleminin içine düştü. Bi kalemlğin dibinde silgi felan aramıştım ama, ilk defa bi ciğerle uğraştım.. Şoför, paranın üstünü uzattı, "Bi mi-lyon" dedi. Aldım, arkaya tuttum, "kimin bi milyon?" Herkes bana bakıyodu. Kimin yaa bu? Dalgınlık ne pis bi şey be. Ulan benim o bi milyon üstü. Aliyom, arkaya uzatıyom. Son anda hatırladım, "Benim bu yaa" diyip, biraz sırtıttım. Allahtan, her-kes öyle tuhaf bakarkene, bi adam bi espiyle bana yardımcı ol-du, "İstersen bana ver" dedi. Böyle anlarda, sessizliin bozu ma-sı iyidir. Televoledde, ırı göğüslü popçuya bir, maç dinneyen mankene bir, sonra tekrar I.G.P.'ya bir, tam üç posta.. Bitpa-za-rında, kuçuk bi guguklu saat almayı niyetlendim ama, guguk edecek olan kuşun telleri felan kopmuştu. Bitpazarında bütün guguklu saatler bozuk... Tutsu aldım, bi tane Vivaldi aldım, elektrikli supurge poşeti aldım. Şahinle gittim; boya yapıyodu, renklerden, rulo fırçalardan ve kadınlardan bahsettik...

Bitiş:... Önemli bişii yok, kendinize iyi barın, hemen günner diliyorum ben!

BENİM KADINLARIM...

Sinan Hıncal
ve Kürşat Ba-
şar'a ithafen

GENERATION NEXT (evlere şenlik kızımız var)

Yaşına bakıpta küçümsemeyin sakın onu.. kısa zamanda çok yol aldı.. Küreselleşen dünyanın hızı tez amanda yetişip, ergenliğinden fıskıran energy ve action fotonlarından damıttığı özel formüllerle eğlence hattının Taksim-Etiler-Ortaköy üçgeninde kendine sağlam bir yer edindi bile!.. ve ortalıkta bir nevi SPICE GIRLS elemanı edasıyla bızdık bızdık fink atsa da, onu kesinlikle ciddiye alınız!.. Netekim diyaloga gayet serbest ve alaysı bir giriş, gecenizi ağzınızın payını verecek şahane bir hazır cevapla ya da daha da kızdırırsanız "I fuck you mother!" cümle kalıbıyla başlayıp, taşhak-larınızda biten sportif bir tekmeyle son bulabilir.. Genelde sevimlidir

BORSACI PREZENTABL BİR BABA VE İÇ MİMAR BİR ANNENİN DEPOZİTO- SUZ BİR İZDÜŞÜMÜ OLAN SİMGE, ADETA İSMİYLE MÜSEMMA..

aslında.. Cemiyet içinde, 7 yaşında şımarık bir çocuk gibi davranmayı pek sever.. Kendi jenerasyonunun atılgan simgesi ve hatta "Generation Next" in gönüllü bayraktarı.. Klip estetiğindeki yaşam felsefesine sahip Simge'nin "Nev-i Şahsına Münhasır Life Style" kitabında aşk mevhumu sex kadar bile yer edinemiyor... Ona göre aşk hazmedilebilecek bişey diil.. Aşık olmak, düşük tansiyonlu, romantik zayıfların işi.. O sadece tutkularının ve hazla-rının peşinden gidermiş.. (Wow! Gerçek bir hedonist bu be!)

EHM!..
AŞK MI? BANA
MIZ. AATI..
OH MY POOR
BOOY!!
- Shit!
Durum kayıt dışı!
Acil formül:
YOK OL!..
KAÇ KURTUL
POLİTİKASI
!!!

YEAH! PARTY TIME!

Hazır, hazlardan yola çıkmışken sex konusundaki maceraperestliğine dokunma-

m a k
elde mi?
Hele bir de,
Ortaköy sahi-
linden şehvetin
encoybıl kollarına
balıklama atlama
olayı var ki... He-
men konuya giri-
yorum... Efenim,
ecnebi organizeli
bir yatta sexy bir
party verilecek.

Camianın belli başlı elemanlarından
güvenilir olanlarına davetiye yerine
özel platin kartlar gönderiliyor... Na-

**AH ULAN SİMGE! SENİ
MARJİNAL, SENİ
DİJİTAL KEVAŞE,
HAYATIN O GÖZÜNÜ
SEVDİĞİM, ARA SIRA
PALP FİKŞİN FİLMİ
LEZZETİ YOK MU!
NASIL DA ŞEHVETLE
LÜPLETİRSİN ONU!**

sıl olmuşa bizim kız da edinmiş bunlardan.. Be-yoğlu-İstiklâl caddesinin arka sokaklarından birinde, kırk dökük bir handa akşam sözleşip, gecedin yata koşuyorlar.. Yeme-içme dahil tam pansiyon 2 gün boyunca "kukuyadil atına" dan "denize domuz atma"ya kadar envai çeşit eğ-lenceye veriyorlar.. Sonunda müthiş kavglaar

Sanal Simge ve mahdumları, Bodrum'a yaptıkları bir çıkarma esnasında..

**CLUP-7'DEN, DAPHANE'YE, MSÜ MASKELİ BALOSUNDAN,
DOLAPDERE'DEKİ UN FABRİKASINA, ORADAN RED-LİON4A,
BAZENDE EVLERE SERVİS AT KOŞTURAN EXTASY GECEL-
ERİNİN ANAL YOLLU SANAL PRENSESESİ.. BÜSELERİM GER-
DANINA VE ATININ TERKESİNE.. I MUCK YOU!..**

cereyan etse de gizlilik ke-sinlikle şart.. Ama bir de ib-ret-i alemin diline düşer-sen..

Neyse efenim Sim-ge'nin profili ge-nel hatla-ryla böy-le...

Peki hayatın bu hızlı ve akışkan ritmi, kızımızı yıprat-mıyor mu aslin-da?...

Hayır bebeğim! Sex-te stand Back (Geri çekilme) yöntemiyle oluşturduğu doğum kontrol sistemini bire-bir hayata uyguluyor herşeyi tanıdına bıraka-rak ve böylece her çiçeğe konup değişik tatlar olarak oluşturduğu sanal oya-lanma ona yetiyor da artı-yor bile.. Jenerasyonunun misyonu da bunu gerektirmi-yor mu zaten. Tüket ve at! Simge! Seni gidi modern zamanların si-bernetik oyuncağı seni!.

ARDINDAN
KOŞARSIN LA-
KIN NAFİLE
ULAŞAMAZ-
SINI ÇÜNKÜ
SANALDIR VE
İLLALLAH
DEDİRT-
MEŞ-
HUR-
DUR!

TAKMA İSMİ:SİM-
C'ya da Sindy - DO-
ĞUŞ: 5 Ocak '78
BURCU: Kova
BOYU: 1.57 - EĞİ-
TİM: Konservatuar
terk- İDEAL: LE-
GAL: Annesinin
ağzında halkla
ilişkiler müd. il-
LEGAL: Müzik
olayı Ödem
Tekinsel bir
çıkış.

İLK PLATONİK SEMP-
TİĞİ ALSANA KARA-
KANDAN KABUŞ KE-
RİM TUTKULAR:
Beach
Orgazm
Dream
Raki
Unlimitisim
Mystery

A lı yedi sene eweldi.. Birgün dergiden çıkmış, karşı tarafa geçmek üzere vapura binmişim.. Çok sıcak ve güzel bir gündü.. Bindığım vapur, Şirkeci Hayriye'den kalma eski bir vapurdu (Artık tedavülden kaldırıldılar. Akibetleri ne oldu bilmiyorum) Vapurun iç tarafındaki geniş sahanlığa gidip oturdum.. Vapur pek dolu olmadığından daha da abartarak sırt üstü uzanıp martıları ve İstanbul'un güzelliklerini seyretmeye koyuldum.. Hareket ettik.. Bir yandan sigaramı içip keyif yapıyor, bir yandan da üst kattan atılan simit parçalarını kapmaya çalışan martıları seyreliyordum. Martılar benim bulunduğum kısma doğru dalışa geçiyor, üst kattan bir tane simit parçası atılıyor,

martılar da bunu denize düşmeden yakalıyor.. Bu çevrim, biz yolu yarılıyana kadar devam etti.. Hava güneşli olduğundan hafifçe gözlerimi kısım, öyle bakıyordum.. Tam o sırada, ben gözlerimi kısım martıları seyrederken, martıların arasından iri bir gölge geçti.. "ulan o neydi?" filan demeye kalmadı, içeriden panik halinde insanlar çıktı ve bana doğru gelmeye başladılar.. Ben, bir taraftan toparlanıp, bir taraftan da ne olduğunu anlamaya çalışırken, içlerinden birisi "denize adam düştü!" dedi.. Hakikaten de, kafamı çevirdiğimde, denizde bir adamın yüzüğünü gördüm.. Tabii bu esnada geysiklerde devreye girmiş, "ba ba ba ba nasıl da yüzüyor!.. Ayakkabılar onu dibe çekeli!.. Kendini akıntıya bıraksa Kabataş'tan çıkar aslında!" şeklindeki yorumlarına hemen başlamışlardı.. Adam İstanbul boğazının ortasında can havliyle harıl harıl yüzüyordu.. Onu gören balıkçı kayıklar da dümenlerini adama doğru kırdılar.. O sırada, Kaptan'a da haber gitmiş olacak ki, Kaptan vapuru durdurdu ve tekrar gerisin geriye gitmek üzere koca vapura manevra yaptırdı.. Bizden ewel adama yetişen balıkçı tekneleri, adamı denizden çekip almıştı. Kaptan koca vapuru balıkçı teknesine yanaştırdı. Adamı tekrar vapura aldılar. Üzerine bir battaniye verdiler.. O esnada, bir alkış koptu.. İnsanlar, adamı ve Kaptanı alkışladılar.. Fakat bu sevinç yumağı fazla uzun sürmedi, on-on-beş dakika sonra, yapılan rötardan ötürü işine gücüne geç kalan yolcular adama küfür etmeye başladılar.. Keyifle başlayan yolculuk, bir dumurla sona ermişti!..

I lkokul 3. ya da 4. sınıfa gidiyordum.. Güneşli bir pazar sabahıydı.. Sabah kahvaltısını edip, bisikletime atladım ve mahalle içinde turlamaya başladım. Pazar günü olduğundan yollarda kimsecikler yoktu. Bisikletimle rahatça dolaşıyordum. Bisikletin freni de yoktu. Caddeden sokağa girmek üzere döndüm. Dönerken de sol ayağımı fren olarak kullanmak suretiyle bisiklete hafif bir eğim verdim. Fakat eğimi biraz fazla vermiş olacağım ki, sokağa girer girmez kaldırımın kenarında park etmiş arabalardan birine arkadan çarptım.. Tabii ki bisiklet anında yamuldu.. Ben o anda bisikleti bırakıp arabanın tamponunu incelemeye başladım. Araba, bir zamanların favori arabalarından bir mini Morris idi.. O ufak araba, benim bisikleti yamultmuştu.. Tamponundaki birkaç çizikten ve plakasının hafifçe eğilmesinden başka bir hasar görünmüyordu. Plakayı düzeltmeye çalışıyor, bir yandan da çevreme bakınıyordum. Tam işimi bitiriyordum ki, "yardım edeyim mi daktarak!" şeklinde bir bağırsı duydum. Kafamı kaldırdığımda apartmanın en üst katında balkonda oturan atletli ve pijamalı bir adam gördüm. Kolunu balkon demirine dayamış gayet sakin bir şekilde beni izliyordu. Elinde çayı vardı. Adamlı göz göze geldiğimde arabanın sahibi olduğunu anladım. Adamın gözlerini "ulan şimdi aşığı inip belanı siticem!" cümlesi gayet net bir şekilde okunuyordu. O yamulan bisikletimle iki saniye içinde 60 km hızla oradan uzaklaştım.. Ben kaçarken adamın karısı da balkona çıkmış ve adama "sabah sabah ne küfür ediyorsun be?" diye çıkışlıyordu..

D ört-beş sene eweldi.. Otobüsle İstanbul'a dönecektim. Otobüsün saati geldi ve yerlerimizi aldık. Ben en arkadaki beşli sıranın ortasında otuyordum. Otobüs yolculuğu yapanlar bilirler, bu beşli sıra, uzun bir otobüs yolculuğu için oturulabilecek en kötü yerdir. Ancak yer bulamamışım ve İstanbul'a kadar burada idare etmem gerekiyordu. Neyse, otobüs hareket etti ve İstanbul'a doğru yol almaya başladı. Bu arada, benim çaprazımda arka kapı başlığında, kapiya yaslanmış bir şekilde ayakta duran bir adam nazarı dikkatimi celbetmişti.. Karikolürcülüğün verdiği elektrikle adamı incelemeye başladım. Kafası üç numara traşlı bu adam, devamlı su içip muavinle birşeyler konuşuyordu.. Pek üzerinde durmadım ve volkmenimi açıp bir yandan müzik dinlemeye, bir yandan da etrafı gözlemeye başladım.. Bir ara, uyuklarken, birisi dürttü ve uyandım.. Karşımda muavin duruyordu.. "abi ortalarında bir yer başladı, istersen oraya geç daha rahat edersin" dedi.. Muavinin gösterdiği yere aturdum.. Orta sıralarda, koridor tarafında bir yerdi.. Cam kenarında ise az ewel muavinle muhabbet eden adam harıl harıl uyuyordu.. Yeriye aturdum ve volkmenimi açıp müzik dinlemeye devam ettim.. Bir taraftan müziğini dinliyor, bir taraftan da ortolığı kesiyordum. Yan sırada iki tane genç kız otuyordu. Göz göze geldik.. Olası bir yolculuk geyiği açılır umudıyla kızları göz ucuyla kesiyordum. Fakat kızlar, on anbeş dakikada bir aralarında birşeyler konuşup alayı ve sinirli bir şekilde bizim sıraya bakıyorlar, sonra da kafalarını çeviriyorlardı. Ne konuştuklarını duymadığımdan dolayı mevzuyla anlayamamışım.. O sırada aklıma yanımda uyuyan adamın uykusu esnasında sesli bir şekilde asurabileceği ihtimali geldi.. Volkmeni kapattım ve kulukluğu çıkarttım. Bir sigara yakıp yanımdaki adamı dinlemeye başladım.. Adam çok derin bir biçimde uyuyordu.. Arada bir de uykusunun arasına konuşuyordu.. "Ulan herife bak nasıl uyuyor" filan demeye kalmadı, Otobüs keskin bir virağa girdi ve adamın kafası benim omuzuma düştü.. Rahatsız olmuşum.. İlmeye çalıştım, olmadı.. Az sonra Otobüs ters bir virağa girince adamı cama doğru ittim.. Bu sefer diğer tarafa doğru düştü ve kafası cama vurdu.. "Tok" diye bir ses çıktı.. Kızlar bizim tarafa baktılar.. Ben hiç birşey olmamış gibi sigaramı içmeye devam ediyordum.. Adam a kadar sert bir darbeye rağmen yine de uyanmamıştı.. Hala harıl harıl uyuyordu.. Otobüs de devamlı virajlara giriyor, adamın kafası devamlı omuzuma düşüyor, ben de bir fırsatını bulup ilikliyordum.. Bu kısır döngü saatler boyu devam etti.. Adamı dürtükledim uyanmadı, muavine baktım, o da arkada uyuyordu.. En sonunda Otobüs, sabaha doğru mola verdi.. Ben hemen oşığı indim.. Bir gram bile uyuyamamışım.. Hadi uykusuzluğa alıştım, onu boşver, ancak adamın durumu beni çok rahatsız etmişti.. Biraz hava aldım, birkaç sigara ve çay içtim kendime geldim.. Otobüsün kalkmasına yakın tekrar yeriye aturdum.. Adam önce gültüye ve işığı rağmen hala uyuyordu.. Tekrar inlemeye başladım.. Bu sefer too ön sıralardan filan insanlar oyoğa kalkıp bizim sıraya bakıyorlardı.. Adam iki büküm olduğundan görünmüyordu.. Bense kabak gibi ortadaydım.. Bir on ewel İstanbul'a girmek istiyordum.. Kepaze bir yolculuk yaptığım gibi, rezil de olmuşum.. İnsanlar "N'oluyo yaa?" filan deyip bizim tarafa bakarken, adam uykusunun arasına "Mormorisi'nin vitesi başkadır!" dedi ve o anda adamın ikinci şafır olduğunu anladım!.. İstanbul'a gelene kadar uyuyan bu adam, ben Otobüsten indiğim zaman hala uyuyordu.. Bir daha da hiç bir otobüs yolculuğunda öyle uyuyan adam görmedim.

Sıkıştır. İyice sıkıştır. Şimdi aşığı çek. Olmadı az çektin, daha çok çekmen lazım. Hah şimdi oldu. Artık şalteri açabilirsin, ben üç diyince aç. Biir, kii, üç. (cozzt!!) olmadı, olmadı, yakıtın işte, bir yerde yanlışlık var ama nerde?. Rezistansı paralelle miş miydin? (.....?!!?).. Sustuğuna göre paralellemedişsin. Herşeye baştan başlıycas şimdi salak herif. Beyendin mi yaptığını. (.....?!!?) YAPTIĞINI BEYENMEDİ DİLMİ CEVAT AABI? (evet!).

GÖKHAN DABAK

Son yüzyıldır ülke aydınlarının tümü "milli kimlik" sorununu çözemiyor! Türk devlet ideolojisini, Türk tarih ideolojisini ve milli eğitime ruhunu vermiş tüm anlatılan gözden geçirdiğimizde, aşağılık bir yalan yüzünden milli kimlik sorununun çözülmediğini görürüz.

Milli kimliğimizi oluşturan tarihsel anlatıların artık efsaneleşmiş kaynakları kısaca şunlardır: Dede korkut, Kutadgu Bilg, Divanı Lügatu Türk, Ahmet Yesevi, Yunus Emre, Mevlana, Hacı Bektaş Veli ve tükenmek bilmeyen cenkler, gaziler ve hepsinin gelip dayandığı köşe başı: Doğu-Batı çatışması.

Hangi okulda olursanız olun, Türkler'in kurduğu devletleri, Orta Asya'dan Ahmet Yesevi'nin işaretiyle Anadolu topraklarına akın eden dervişleri, bu toprakları müslümanlaştırıp yurt yapan, derviş-gazilerini ezberleyecek, bu devleti kuran derviş-gazi edebiyatı üzerine bir yığın yalan-yanlış efsane okuyacaksınız!

Yani, biz, bu toprakları kafirlerden temizlemeye, onları nizamı alem davası için müslümanlaştırmaya, yani, ilahî kelimetullah için gelmişiz.

Yalan! Fuad Köprülü'nün "Türk Edebiyatı'nda İlk Mutasavvıflar, Ömer Lütfi Barkan'ın "Kolonizatör Türk Dervişleri" kitapları, son yüzyıllık tarih anlatımızı özetliyor. Bizim bu topraklara "manevi yücelik" peşine koşup geldiğimizi anlatıyorlar!

Biz bu topraklara manevi kazançlar için gelmişiz! Tarihini bu kadar büyük bir yalana oturtanların millisi, kimliği, şerefi, insanlığı olur mu?

Yeryüzü tarihinin en büyük ticaret yolu İpek Yolu'nun maddi çekiciliği ve bu çekiciliğin tüm Asya kavimlerinin hayatını, kaderini değiştirmesinin üstünden atıyoruz. Yüzbinlerce han ve kervansaray ve bu kervansaraylar etrafında gelişen şehirler, uygarlıklar, savaşlar, milli "anlatılarımızda" ciddiye alınmıyor, bilindiği halde, milli eğitim müfredatlarında, ideolojik anlatımlarda üstünden atlanıyor!

Oysa, necip milletimizin ilk büyük tarihi kayıtları sayılan Orhun Abideleri'nden dahi, Türk boylarının bu kervanların peşinden gitmesinin onun yokolmasına yolaçaçağı, bu yüzden Türk Milleti'nin Ötügen'de oturup, ancak, kervan, kabile göndermesi buyruluyor, kervanların peşinde gidenlerin "yurtsuz" kalacağı anlatılıyor.

Yine Orhun Abideleri'nde, Türklerin ipekli kumaş ve hediyelere düşkünlüğü anlatılıp, Çinlilerin altın ipeklilerinin yüzüne bakılmaması, bu ipekliler yüzünden Türk Milleti'nin çözülüp, dağılacağı anlatılıyor.

Yani, bana sorarsanız Orhun Abideleri'nin ana fikri nedir, ben derim ki, ipek kervanlarının peşine takılan Türkler'i uyarmak, vatanlarını terketmemeleri için yazılmış, derim...

Batı ipeğin sırrını M.S. 550'de çözüyor, Göktürk Kitabeleri 7. asırda yazıldığını göre, ipek yolunun canlılığı tarih öncesine uzanıyor! Gerçekten İpek Yolu üzerinden Asya kavimleri, başta Kürt, İpekli dokumaları ve doğunun zenginliklerini bu topraklara getiriyor, ya da getiren kervanlara eşlik ediyor, bu kervanları koruyor, kolluyor, ticaretini yapıyor!...

İpek Yolu ticareti öyle canlı ve coşkuluydu ki, ipek ticaretinin merkezlerinden sayılan Bursa'da, 17. asıra kadar kimsenin aklına kozacılık yapıp, inek üretmek gelmiyor, çünkü ipek, fazlasıyla doğudan getiriliyor ve Selçuklu'nun, Osmanlı'nın bir kervansaraylar uygarlığı kurmasının sebebi de İpek Yolu'nun canlılığıdır.

Fahri Dülşar'ın 510 sayfalık Bursa'da İpekçilik kitabı, Osmanlık İmparatorluğu henüz kurulmadan, Bursa'ya gelip yerleşmiş Türkler'ni, Bizans topraklarında, Cenevizlilerle, Acemlerle mutlu bir hayat sürdürüklerini de anlatır. Bursa'nın sosyal dokusunda, vergisini veren Venedikli, Acem, herkes ticaretini yapıyor, sonuna kadar yaşama hakkına sahip oluyordu.

Türkler'in İpek Yolu'nun tatlı karları, zenginlikleri, ya da kervan koruyuculukları yaptığını tüm tarihler anlatıyor, ancak, milli eğitim müfredatlarında, ya da ideolojik anlatılarda üstünden atlamıyor, peki ne anlatıyor, Yunus Emre, Hacı Bektaş Veli, zikir, dua, insanları sürekli barış, dostluk sevgiye çağıran binlerce evliya!

Biri çıkıp dese ki, ne derviş, ne gazisi, işte şu İpek Yolu'nun peşine takılıp geldik!

Ve neden bu evliyanın öğretilerine kuşkuyla bakamadık? "Gelin canlar bir olalım", neden bir olalım, bir olmazsak bu topraklarda bize ekmek yok mu? İşte bin yıldır bir olamıyoruz, demek ki bu topraklarda "asi insanlar var ve şu "birlik" edebiyatını geçelim, çünkü bu insanlar, buraya kervan koruyuculuğuyla gelmiş ve hayatlarını gelip-geçenden haraç almayla bi-

tirmiş! Ya da ne bileyim, Yunus'un "sordum san çiçeğe / Sen beni bilir misin / Dedi dur ey derviş baba, sen Yunus değil misin?"

Çiçeğe bile kendimizi soruyoruz, bu kadar güçlü bir bene sormak lazım, aradan bin yıl geçti, hala sarı çiçeğe soruyor-sun "Ben kimim?", sen hiç sordun mu, ey san çiçek sen kim-sin?

San çiçeğe kendimizi sorarak milli kimlik edinemedik, ancak, sarı çiçeğin kendisine ne olduğunu sorarsak, bir "kimliğimiz" olabilir. İşte elimde müthiş bir kitap var: Tübitak yayınlarından çıkmış, "Aliç Ağacı ile Sohbetler". Yazarı, botanikçi bir dede "Hikmet Birand! 72'de vefat ediyor, kitabın ilk baskısı, 1968'de yapıyor ve Türk aydını "çevrecilik" moda olana kadar bu kitaptan haberdar olamıyor! Birand, Anadolu'nun dağını, taşı- nı gezip, tüm ağaç ve çiçeklerle konuşuyor, iklimini, toprağını, oluşumlarını anlatıyor bize! Yani Yunus'un çocukları, ancak bin yıl sonra sarı çiçeği anlamaya çalışıyor, mikroskopun altına yatırmayı akıl edebiliyor!

Sait Halim Paşa'nın ünlü lafıdır, biz, eşyaya baktığımızda, ona kendi kafamızdaki fikri veriyoruz, oysa, eşya bizden bağımsız kendi ölçüleri ve bilgisiyile var, yani biz o eşyanın bilgisiyile düşünmüyoruz. İşte açın sağcı, solcu, islamcı dergileri, herkesin kafalarındaki soyut bilgilerle konuştuğunu ve bunlardan asla bıkmadığını görürüz!...

İşte şaşırdığım nokta tam da burası, her yıl üniversite imtihanına hazırlık için bir milyon fizik-kimya kitabı satılıyor! Ama açın bakın tüm dergilerimizi, ya da seyreyleyin köşe yazarlarımızı, fizikle-kimya ile, ya da eşyanın bilgisiyile değil, kafalarındaki laga luga ile ömür tüketiyorlar! Tomacılarımız, tesviyecilerimiz, kimyacılarımız, sanayicilerimiz, kerestecilerimiz, konfeksiyoncularımız, hepsi hazır kopya, taklit işler, fason mallar, yani batının ürettiği malları çoğaltıyorlar, kopya ediyorlar, bozulan ünlü batılı markalara yedek parça üretilip tamir ediyoruz, onların biraz bozuk ve çürük taklitlerini üretiyoruz!

Artık mal batıya çoktan kaydı, hepimiz, batının ünlü markalarıyla oturup kalkıyoruz. Ancak, bir zamanların ünlü markaları bu topraklardaydı, sadece Bursa'da üretilen dok malların listesi bir kitap oluşturur ve Bursa ipekli ve kadifeleri dünya çapında ünlere sahipti!...

Osmanlı devleti sarayın haremine ipekli yetiştiremediği için,

Bursa'ya acemi oğlanlar gönderip, tez elden "Devlet DOKuma Atelyeleri" kuruyor!

Altınla, ipekli bu ünlü dokumaları bir günde üretmedik, bu üretimin arkasında büyük bir sosyal düzen vardı. Selçuklu'nun, yani Anadolu'ya geldiğimiz ilk günden beri Ahi Birlikleri / Esnaf loncaları, bu toprakların görüp göreceği en büyük sosyal kurumlardı. Asırlara dayanan büyük bir bilgi, beceri olmasaydı, Anadolu'ya geldiğimiz ilk günlerde bu kurumları kuramazdık, Ahi Birlikleri, ölçüyü tartıyı hakça yapmayı öğütleyen, helal kazanç terbiyesi veren, tasavvufi özellikleri taşıyan ve tarikat düzenlemesi içinde kurumlardı. Ancak, bundan öte anlamlar taşıyan ve tarikat düzenlemesi için sosyal düzenin huzuru için çalışıyorlar, kendi mensunları üzerinde sıkı denetim uyguluyorlar, usta-çırak öğretisiyle mesleki bilgiyi kutsallaştırıp, esnaflığı bilgi ustalığı şeklinde yorumluyorlardı.

Çıraklık, kalfalık törenle kabal olunurdu ve aileler çocuklarını mukavele karşılığı bir esnafın yanına verirdi. Usta, çırağın, şeyhi, babası, hem de öğretici ustasıydı. Yeniçeriler de savaşmanın dışında esnaflık yapıyordu. Saksoncubaşı, Tuncacıbaşı başkan illerinde acemi oğlan toplamaya giderdi, dönüştü, sürüler halindeki oğlanlara eşkiyalar, gücü yetenler saldırır, sürüden oğlanları kaçırdılar. Çürüyen kurumlar içinde esnaflık ta payını aldı, çıraklık yüzyıllar boyu oğlancılık kurumu oldu. Bir esnaf destanındaki şu mısralar size ne anlatıyor: "Demirci dilberi demir kaynatır / Kalaycı dilberi kıcın oynatır / Sarraf dilberinin incedir işi / Haffaf dilberinin karadır kaşı / Kuyumcu dilberi işler gümüşü / Kazancı dilberi kaşları keman / Kalpakçı dilberi leblebi mercan / Basmacı dilberinin bulunmaz dengi / Berber dilberinin çekilir nazı / Örucü dilberinin hoştur elfazı.

Eti senin kemiği benim diye ustalara teslim edilen yetim, öksüz, yoksul çırakların artık bir işi de ustaların zevklerine hizmet oldu. Düzülmüş çırakların tarihinden bir kütüphane kitap çıkar!

İşte ülkemizde yenilikçi hareketlerin en haklı tarafı da, bu artık kimsenin midesinde kaldırmayacağı sosyal kurumlara bir son vermektir. Verdiler de ne oldu? bugün diyelim kültür bakanısının, müzelerde, depolardaki tarihi eserlerden haberdar mısınız? Hayır, envanterleri parmak hesabıyla! Bu yüzden sık sık saraylarımızda yangın çıkartı-

lıp, değerli eserler kayıtlardan düşülür! Diyelim orman bakanı-sınız, ormanlarımızın yüzölçümleri, ne kadar bozuk, ne kadar iyi orman bilemezsiniz, çünkü kadaströ ölçümleri yoktur! Peki ne olur, sık sık orman yangınlarıyla kayıtlardan düşülür! Diyelim milli eğitim bakanı-sınız, sosyal işler bakanı-sınız, ülkede çalışan çırakların sayısını, kaç saat çalıştıklarını, ne ücret aldıklarını bilir misiniz? Hayır! Bir-iki pilot bölge dışında kayıtlardan silinmiştir! Peki tüm bu millî varlığın, hakların hesaplarını soranlar, araştırmacı, gazeteci olabilir mi? Hayır, zaten bu devasa millî varlık, ucuz, işçi, zaten holdinglerin yağmasına tabi tutulmuştur! Millî varlıklarımız ve çocuk - çocuk çıraklarımız düzülmeye devam etmektedir, eğer hesabını sorarsanız, sizler de işten atılır, yakılır, kayıtlardan düşürölürsünüz! Bir gün içinde, çay paranızı dahi ödeyemeyen zavallı bir adam olur, bu ülkede yaşama hakkınız, onurunuz, iptal edilir!

Peki bu büyük holdingler dünyada eşi benzeri olmayan televizyonlar açıp, siyasal baskılar yapıp, şov yapacağına neden her yıl bir milyon fizik-kimya kitaplarını yutarak okuyan gençleri araştırma ünitelerine taşıyorlar, o da yok! Hayırsever mantığıyla üniversite app, yarıdakçı, torpilli adamlarla bitim yapmayı düşünüyorlar!...

İşte bu yüzden bu alçak adamlarla aramızda bitmeyen bir kan davası var! Ve bugünlerde Ankara'da mego şov modası aldı başını gidiyor, Moldovyalı kızların revüsü için gidilen gazi-noda ortalama hesap üçyüzmilyon, iki kişi, en az yüzmilyon bırakmadan masadan kalkamıyor! Bıracık palazlanmı, marazgoz, kebabçı dükkanı sahibi, bir gecede Moldovyalı kızların masasına ikiyüzmilyon bırakabiliyor. Çırağına ise, asgari ücretin dörtte birini ödüyor!...

Biz bu topraklara bir de, bu kanların peşine gelmiştik!.. İşte bin yıldan geri kalan, haraç alıyoruz, bol bahşış veriyoruz, kan oynatıyoruz ve ucuz iş gücü, milyonlarca küçük çocuğun üstünden ülkemie döviz kazandırıyoruz...

Şimdi söyle sarı çiçek! Biz kimiz? Bu topraklarda, bu büyük siyasal hesap, bu büyük kan davası görülmeden, hiç kimsenin, çakallık, leşseverlik, oğlancılık, koruculuk, koruyuculuk, mafyacılık, dışında milli kimliği olmaz!..

Şair Oktay Taftalı ve Doktor Ömür...

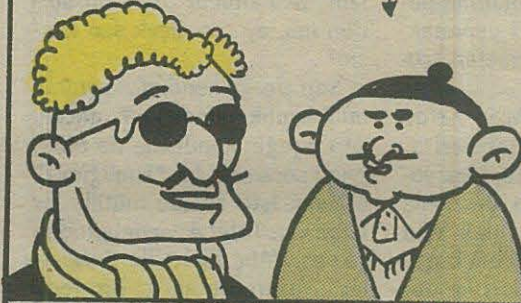

İSTANBUL'DA
YİNE SENSİZ
BİR GECE VE
BEN GECEİNİN O
BABACAN KARANLI-
ĞINDA BİR BAŞIMA
MEHTABİ ARARKEN,
YAĞMUR ÇİSELİYOR-
DU SONBAHARIN
İLK MÜJDESİY-
LE...

VE O YAĞMUR Bİ GÜN
SENİN ANANI ZİKECEK AMA,
DU BAKALIM NE ZAMAN...
BİR VEREM HASTANESİ BAŞE-
KİMİ OLARAK, SARAPÇISINI
TEDAVİ ETTİM, ESRAKESİNİ
TEDAVİ ETTİM, ANMA BU ŞAIR
MİLLETİ BENİ MESLEKTEN
TİKSİNDİRDİ ARKADAŞ... NEF-
RET ETTİM SİRDEN, MANİDEN!
NE O TEDAVİDEN ANLIYOR,
NE DE TEDAVİ ONA CEVAP
VERİYOR...

Merhaba, ismim Samuel...
Adını öğrenemezsem, yaşayamam
gibime geliyor...

O vakit bir
çirpıda dayıverim
adımı... Benim adım
Pulluk'tur bayım,
de diyercin...

Bak Pulluk! Adem ile Havva arasında bir
kadın-erkek eşitliğinden söz edebiliriz
değil mi? Peki şimdi neden bu böyle
değil sen?

Ben öncelikle
insan eşitliği
tarafıyım...

Vay vay vay, çok güzel... Kadın-erkek
eşitliğini çoktan aşmışsın... Bu sonsuzluk
yolunda, kuracağımız dostluk için
çok iyi...

Samuel, bak! Günlük
köy yumurtam var
istersen veririm bi
sepet... On liradan
sayarım sana...

Seninle çok hoş başlayan sohbetimiz
ticari kaygıların yüzünden burada sona
eriyor Pulluk... Benim aradığım; sonsuz-
luğa açılan kapıların anahtarını birlikte
aramaktı, ama bu mümkün olmadı,
Hoşçakal...

De haydi, eşeğin
gotine git soyfari, sulu
harif seni... Ama dersin ki
dışarda kaldım, o vakit
vereyim zevin anahtarını
git uyu... Yemek de yirsin...

ŞİİR DÜNYASI-GLOBALTAD VERİSİ

Hayvanlar vardır, Vahşi ve Evcil
Vahşi olanlarından kaçılır, Evcil olanlarıyla
oynanır. Bir de besi tavukları vardır
Kanat ve But şeklinde marketlerde
yer alırlar...
Sevgililer vardır istihlal ve Gülbüz
Onlar isterler meyveyi, butu, erigi.
Market-bakkal geçeriz onlar için...
Süt de koyanız sepetlere
Sevgilinin boğazı yumuşasın diye...
Sütün içine konulan bir kaşık bal,
daha iyi netice verir...
Kuş ve Doga olaylarına gelince,
onlar olmasa hiçbir bok yiyemeyiz...
Arılar da çok mühim kişilerdir...

•Tiptan tiksinen Ordinaryus Prof. Hikmet

..MİNA KOYIYM!BAZEN ÖYLE Bİ
CANIM SIKILIYO KI,ŞEYTAN DIYO;
KOY ŞÖYLE HASTANIN
AĞZINA YÜZÜNE İKİ TANE,
NE OLURAKSA OLSUN
..MİNA KOYIYM!

EYVAH EYVAH...
PROFESÖRE
MESLEKTE
OTUZUNCU
YILI PEK
YARAMADI!

BARIŞ...

1 Eylül'ün Dünya Barış Günü olarak kabul edilşinin 52. yılı münasebe-
yle tüm BARIŞ sevenleri mücadele azmimizle kucaklayarak başlamak is-
tıyoruz yazıma.

Bugün buraya özlemimi bir sıla hasreti gibi çektiğimiz ve yokluğu içimi-
ze bir kor ateşi gibi düşen "barışa" ulaşabilmek için elleri ellere, yürekleri
yürekleri kenetleyerek, haykırmaga geldik: BARIŞ HEMEN ŞİMDİ...

Bu haykırış, halkların haykırışıdır. Yıllar geçmesine rağmen halklar gör-
düler ki suskunlugin dilini savaş isteyenler-bilmiyordu. Yıllar geçtikçe sa-
vaşlar daha da azgınlardı ve acıları kat be kat arttı. Ve gördükleri, suskun-
luk sadece tüketiş anlatıyor. İşte o zaman, halklar sokaklara döküldü.
Ve barış haykırdı.

Böyle bir süreçte barış için mücadele etmek biz özürölüler için tarihsel
bir zorunluluktur. Çünkü, insanlar bir yandan ölüp bir yandan sakat kalır-
ken gelişmelere kayıtsız kalmak ve bu çıkar savaşlarını deşifre etmemek
herşeye ortak olmaktadır.

Bizler masum insanların öldürölmesine ve sakat bırakılmasına ortak ol-
mayız. Hiroşima'da, Nagazaki'de ölen insanlardan ve hala sakat doğan
çocuklardan. Uzak Asya'da, Ortadoğu'da, Avrupa'nın göbeğinde Latin
Amerika'da, yani dünyanın her bir yerinde, akan her damla kandan dola-
yışla onbinlerce insanın sakat bırakılmasından herkes kadar biz de so-
rumluuz. Ve özellikle Türkiye'deki savaştan dolayı binlerce erin, kadının,
çocuğun yaşlinın, gencin sakat bırakılmasından herkes kadar biz de so-
rumluuz.

Türkiye Sakatlar Derneği Antakya Şubesi olarak Demokrasi Platformla-
rında yer almamızın nedenlerinden biri de, savaşın biz özürölüler için
direkt olarak etkilemesidir. Ünisef'in 1995 yılında açıkladığı verilerde biz özürölü
camiasının BARIŞTAN yana olmamız zorunlu kılmiştir.

Ünisef'e göre, son on yılda iki milyon çocuk ölmüş, bir buçuk milyon
çocuk anne-babasından ayrı kalmış ve ON BEŞ MİLYON İNSAN sakat kal-
mış. Evet, bu dehşet verici rakamlarla ifadesini bulan insanlar nedenini
bile bilemedikleri savaşlar sonucu ölüme ya da sakatlığa terk ediliyor.
Dünyadaki çıkar kavgalarının ürünü olan bu insanlar, zaten var olan sa-
katların üzerine onbeş milyon sakat daha eklenmesine neden oldu.

Biz onbeş milyon insanın sakat olmasına karşı olduğumuz için savaşa
karşıyız. Ve buca masum insanın ölmesine, birtakım çıkar çevrelerinin ve
savaş çıkartkanlarının amaçlarına alet edilmesine ve milyonlarca insanın
sakat kalmasına karşı olduğumuz için "BARIŞ HEMEN ŞİMDİ" diyoruz.

Biz nicelik olarak çoğalmak istemiyoruz. Çünkü bu çoğalış savaşın da-
yattığı bir tüketiş anlatıyor bize. Biz çoğalışımızı nitelikli üretimlerle ge-
çekleştirmek istiyoruz.

Dünyanın dört bir yanında olduğu gibi ülkemizde de biz özürölüler için
ciddi bir politika üretilmemektedir. Sorunlarımızla başbaşa bırakılıyoruz.
Böyle ciddi bir olayda hükümetlerin bir politika üretmemeleri sosyal hiz-
met anlayışlarının göstergesidir. Özürölülük konusunda acizane bir şekilde
hiçbir şey üretmemeleri politikalarının dolayısıyla kendilerinin iflasıdır.

Bu kirli savaşlarda, bizlerin birer parçası bir yerlerde kalmış olabilir. Fa-
kat ey savaş çıkartkanları, unuttuğunuz ve göremediğiniz bir şey var ki,
kafatasımızın içinde hala zincirleri kırılmış özgür beyinler ve göğüs kafes-
lerimizin içinde gümbür gümbür atan mangal gibi yüreklerimiz var...

SAVAŞA HAYIR...

Selahattin YILMAZ

Türkiye Sakatlar Derneği Antakya Şubesi Başkanı

Merhaba,

Eskiden hep düşündüm acaba ne zaman Leman'ın esprilerine gülebilecek seviyeye ulaşacağım diye. Son sayınızda yavaş yavaş ismimaya başladım sizlere ve bu durumdan sizleri de haberdar edeyim dedim.

Bu mektubu ne zaman okursunuz, yayınlar mısınız yoksa sarımsaklayıp da mı saklırsınız bilemiyorum. Öncelikle kendimi tanıtayım ben Edirne'den Beyti. Sizlerle paylaşmak istediğim bir olay var. Ben tiyatroyla ilgilieniyorum. Edirne'de bir radyo istasyonunda 1,5 sene program yapımcılığı yaptım. Dolayısıyla olumlu ve olumsuz birçok tepki aldım. Herneyse anlatmak istediğim olaya gelelim. İşe tiyatroyla başlayan bir insanı radyo ya da televizyon doyurmuyor. Çünkü tiyatrodan seni seyreden seni dinleyen insanla aynı havayı soluyorsun göz göze geldiğin anlar oluyor. Ve insanların tepkilerini anında hissedebiliyorsun. Ama radyoda ya da televizyonda seni dinleyen veya seyreden bir insan başka bir işle de uğraşabiliyor. Tiyatrodan ise sadece seni seyretmek için salonu dolduruyor insanlar.

Bunlar benim kendi fikirlerim sizlerle de paylaşmak istedim. Şu anda bu yazıyı okuyan SEN, posta kutum her zaman açık beklerim.

Beyti Engin

Fatih Mah. Batıkent Sİt. B/7 Edime

"Satır aralarını okumuyorsun BIG BOSS

Frankenstein'lar yaratıyorsun, ki; onlar, kazacak mezarnı"

Post Modern El kitabı'ndan

2 Eylül 1997, Kent TV gece yarısı Haberleri ve birhaberin düşündürdükleri

Yaşlı, oldukça yaşlı bir kadın, evinin nerede olduğunu unutmuş. Uzunca bir zaman sokaklarda dolaşıp durmuş ve Okmeydanı'nda kendi evi sandığı bir evin kapısını çalmış gece vakti.

Ev sahipleri, önce hırsız sanıp korkmuşlar, sonra; kapının önünde, kendi adını bile bilmez, yaşlı, oldukça yaşlı, şalvarlı bir kadınla karşılaşınca Polis'e haber vermişler. Polis gelmiş, ikna etmeyi denemiş, olmamış. Sonra, iki koluna girip, hoppacık polis arabasına bindirmişler.İşte bu noktaya kadar herşey normal. Dünyanın herhangi bir yerinde; Amerika'da, Fransa'da, Japonya'da Tayland'da veya bir başka yerlerde olayın akışı böyle olurdu. Ancak, dünyanın hiçbir yerinde, kendi adını ve adresini ilerleyen yaşının .acımasızlığıyla unuttuveren bir yaşlı kadının çaresizliğine o bıçkın varoş sırtları gülüşüyle GÜLÜNMEZDİ. Japonya'da, Tayland'da veya Doğu kültürünün egemen olduğu herhangi bir toplumda paylaşmaya yönelik bir ıcsızıyla üzülürdük. Amerika, Fransa veya bir başka Batı toplumunda anlamaya, çözmeye çalışan ciddi bir kaygıyla bakılırdı. Ne var ki, İstanbul'da, Okmeydanı'nda sınırlarak bakıyor kültürsüzleştirilen toplumun, bıçkın varoş çocukları.

Lütfen, bu çocuklara iyi bakalım. Onlar globalleşen dünyanın "Big Boss" dayatmalarını aşabilecek "Oedipus"ları

Nilgün

Bin selam Leman'a ve Leman'cılara;

Bizler Leman okurları olarak mum ışığında birşeyler karalamaya çalışacağız. (Eğer mumumuz bitmezse) Şimdi diyeceksiniz ki ne alaka. Ne yazık ki alaka var. Nerden başlayacağımızı şaşırdık çünkü anlatacaklarımız o kadar fazla ki...

Neyse zamanı geriye alalım; iki arkadaş eve çıkmaya karar verdik. İzmir'in altını üstüne getirdik. Bir türlü kiralık ev bulamadık. En sonunda kimin aklına uydusak İzmir'in tepesinde kooperatif evlerinden birini kiraladık (Hay kiralamaz olaydık) Sevincimizi boğazımızda kaldı. Hala leblebi gibi yerinde duruyor. Elektrik yok, su yok ve en kötüsü zamanı çalarcasına gelemeyen otobüsün sallanırçasına tıngır mıngır gelmesi bizi çıleden çıkarıyor. Tıkış tıkış dolan otobüste tost misali eve ulaşmaya çalışıyoruz. Herşeye rağmen gecenin bilinmeyen bir vaktinde eve gelip birazcıkta olsa mum ışığında birşeyler yapma azmini veriyor. Eğer karanlıkta evi bulabilirsek. (Yeliz arkadaş işten gelirken iki saat boyunca evi aramıştı.) Direnmeye çalışıyoruz. Azmimiz sonsuz...

Bir damla su için tankların peşinde koşuyoruz. Alabilirsek ne ala! Bu arada çalışığımız işi de unutmayalım. O da bir curcuna. Üniversite harcı-mızı daha doğrusu hararcımızı biriktirmek için haftanın altı günü kimsenin kolay kolay dayanamayacağı bir yerde geçiriyoruz. Anlayacağınız gibi bir gün tatilimiz kalıyor. Bu tatil günümüzü nasıl değerlendireceğimize bir türlü karar veremiyoruz. Su taşıyip evle mi ilgilensek, yoksa kafamızı dağıtmak için bir yerlere mi gitsək? Tabi ki birinci şık ağır bastığından sabah erken uyanıp işimize koyuluyoruz sabah erken uyanmamıza rağmen akşamın nasıl olduğunu anlayamıyoruz. Tek eğlencemiz Leman'ı okumak oldu. Sosyal yaşamız sıfırlandı. Eksilerde bir yerlerde. Haa.. unuttumdan Leman'ı okuyalım derken halıyı yakacaktık. Bitek mumdan bulamaç yapan becerikli arkadaşımız Dilan, yükselen alevlerin farkına bile varmadan Yeliz'in Leman'ı okumasına yardım ediyordu. sonra bir çığlık ve mum ta-bağına su dökme. Yine bir çığlık alevin daha da büyümesi... Allah' tan Leman'a bir şey olmadı.

Okur köşenizde 300.sayıda yer alan yazıyla ilgili birşeyler eklemek istiyorum. Arkadaş gerçekleri süzgecinden eleyerek görüyor. Ben şu an gideemediğim meleketicimin özlemine çekiyorum. (Dilan) Acaba onların ormanları eğlence niyetine yakılıyor mu? Şu an Türkiye'nin her yerinde sö-mürü yaşıyor. Ama doğuda bir başka. Bundan üç yıl önce Doğu'ya git-tiğimde insansızlık çok geziyordu sokaklarında. Gerçekler size acı verme-sin. Lütfen gerçekçi olalım. Ya da Demokrat gibi kendimizi gösterip yüzü-müze gozumüze bulaştırmayalım.

Bizden bu kadar Leman ve Lemancılar, gerçi yazma şevkimiz çok çok ama mumumuz yok.

Ayrıca B yıllık zorunlu eğitime katkıda bulunmak için kazandığımız pa-raları bağışlamayı düşünüyoruz. Bu, işin şakası. Kokuşmuş bir eğitim siste-mi üzerine yenilik yapmak isteyenler aldaniyor. Ya da milleti aldatıyor-lar. Eğitim paralı olduğu sürece düşünce de yozlaşır. Yaşadıklarımızı Le-man'la paylaşmak istedik. Çünkü doluyuz, çünkü hinçliyiz.

Bir türlü bayanların ev tutmasına alışamayan (ve özellikle öğrenci olun-ca) toplumu değiştirmek yine bize düşüyor.

Güzel yarınlara ulaşmak için yürüyerek değil, koşarak ulaşmaya çalışı-yoruz. Haftaya görüşürüz.

Dilan ve Yeliz / IZMİR

Selam...

Ranzamin dayalı iki kenarı duvara doğru, üst katındayım ben, altta Ha-san var namustan gırmış içeri,

Sabah uyanınca; altı sünger yatağımda, ilk gördüğüm ufacık pencere-nin demir parmaklıkları olur kocaman.. Ve bir güvercin konmuş diğer ta-rafa; yerinde olmak için onun.. Bir birinci uzatırım paketimden. Vermez bana özgürlüğünü bir cigara için... uçar gider.

Sevgiden bahsedilmez o dört duvarda, ne sevgilin var, ne anan, sade-ce sen varsin ve her saniye yüzünü gördüğün o aziz mapusluklar.. Radyo Emin abidedir. Otuz beş bin verisen, maçı dinlersin, on beş bire haberle-ri. Ziyaretçin varsa iki kitap, temiz çamaşır, bir-iki paket sigara, bir de zarf-kalem-kâğıt isteyiverisin, O da getirirlerse.

o kadar dinlenmişim bu yaşma dek, 1 sene 2 ay 3 gün 8 saat olmuş özgürlüğün ranzamin üstüne çıkıp, pencereden izleyeli, 1 sene 2 ay 3 gün 8 saat... Ne zaman götürecekler daraağacına beni?

Selam! Kendi emeğiyle, alın teriyle yaşayabilenlere, Mutluluk! Tüm insanlık için mutluluk isteyenlere Sen. Ey Dost.. Dışarda uzakken bedenim ben ve ben gibilerden, Selam sana, insan değerini bildiğin sürece. Kaybediyor insan 3 metre içinde volta atarken kendini, Kaybettikçe Leman okuyası geliyor, geri bulmak için Ve yok olmamak için... Tüm Leman okur ve emekçilerine selam!

Tohum

Merhaba...

İşte yine yazıyorum. Sadık okuyucunuz ve hiç üşenmeden her hafta aynı umutla yazan ben. Ben işte sadece ben.

artık yazdıklarımı yayınlanamaz bile umurumda değil. Çok geç kaldınız. be-nim tek derd ortagım yazılarımı paylaş-mak istemişim. Sadece o kadar. Onu bi-le çok gördünüz. Suçlu değilsiniz ama mahkum sizsiniz.

Belki bu yazdığım son mektup son sa-tırlar. Sizi sizleri bana yaklaştıran son ke-limeler. Ben yokum artık. O kiraladığım bedenim bile bana ihanet etmeye başla-dı. Ben daha yolun başındayken beni bı-raktı. Hem de bir hiç uğru. Aynı sizin gibi sizler gibi.

Umut olmayan hayattan umudunu kesmeyen sizler. Birgün başarısanız beni natırlayın. Ben size çok yakınım. Sadece rüzgarın sesini güneşin parıltısını hissedin yeter. Ben oradayım. Ne geçmiş ne gelecek hepsi boş...

Emre

EY ERDEKLİLER OKUYUN BUNU!

Evet, size diyorum Erdekliiler. Kendi-nizden utanın artık utanın cehaletiniz-den, kokuşmuşluğunuzdan. tembelliği-nizden. Farklı olana duyduğunuz nefret-ten arının biraz olsun. Sonunda yapıyo-rum bunu işte. Suratinize haykırp duyu-ramadığım öfkemi Leman sayesinde oku-yorum o çalışma özürlü beyinlerinize. Üstelik ilân ediyorum halinizi tüm Türki-ye'ye..

Kabul edemediniz beni bi türlü. Yadırgadınız, sinemişliğinizle ve dibe çökmüşlüğünüzle bile. Sağcılarım, gıysilerim, boyasız suratım, sözlerim hep gerdi sizi. Sorularıma cevap veremediniz, gülemediniz esprilerime anlaya-bilitesizliğinizden. Öyle tembelsiniz ki kışın atadan kalma zeytinlerinizi toplayıp satmak; yazınsa kendi evinizi yerli-yabancı turistlere pansiyon olarak vermektan başka pek bişey yapmıyor, para kazanmak için, elleriniz ve beyinleriniz. Sömmürmeyin artık şu turistleri. Birşeyler üretin allahaşkına! Futboladan başka şeyler de bulun kafayı takacak. Arabesk ve fanteziden başka muzikler de bulun dinleyecek.Yazın verilen beleş ve adi konserleri tiklım tiklım doldurmak yerine, nadiren gelip seyirci kılığından sahneye çıkamayan tiyatro gruplarını destekleyin biraz, izleyerek. Beni de rahat bı-rakın art-ık. Bıktım, yolda yürürken bile bana uzaylıymışım gibi bakmanızdan. Size hiçbir şey yapmadım ben, sevdiklerinizi sevmeyip, yaptıklarınızı yapmaktan başka. Namus abidesi(!) kızlarınız gibi kışın ayıp diye örtü-nüp, yazın kıçımı zor örten mini etekle bisiklete binip teşhir etmedim ken-dimi. Ya da yine sizin kızlarınızın "yakışıklı" dediği benimse "embesil" sı-fatını daha uygun bulduğum oğullarınızın askere giderken ellerinde tut-tukları bayrakla eteğini kaldırıp altındakini görme isteklerine boyun eğ-medim, eğemem de. Sizin hükümünüz geçmez bana, anlayın artık.

Ve siz o eşsiz teşhislerinizden birini daha koyarak "solcu"da dediniz bana. Sizin gibi düşünmeyişim battı biyerlerinize. Peki, solcuyum diyelim, Eeee? Bu da mı suç yani? Koca bir hiçsiniz siz!

Peki hiç mi adam yok Erdek'te diye sorulabilir. Var, olmaz mı! Adam olanlar muaf tutsunlar kendilerini bundan; adam-oludunu sananlara muaf olduklarını sansınlar!

Olay bitmiş tir burda. Kafamı çıkardım çemberden, bedenimi de çıkarıcam 19 yaşına geldim dedim. Ama şimdi ben yine oturur dinlerim Yo-rum'umu, Livaneli'mi, Ezgi'nin Günlüğü'nü; savunurum barışımı, kardeş-liğimi, özgürlüğümü; okurum Yaşar Kemal'im, Nazım Hikmet'im, Erdal Öz'ümü ve Leman'ımı... Bakarım keyfime. Kim tutar beni?

Siz de zaten hiç bir zaman bilemeyeceksiniz bu yazıyı yazanı. Oysa ben hep burnunuzun dibinde olucam. Çav Bella...

Teşekkürler Leman.

Burnunuzun Dibindeki Şey

ŞU DEVRİMCİLER OLMASA NE GÜZEL YAPARDIK DEVRİMİ

Kötü huyumdur benim.

Eskiden beri insanlar ne kadar iyi görünürse görünsün, ne kadar ayrı amaçlar için beraber. "Omuz omuza" olalım burnuma kendini tatmınder doğan samimiyetsizliğin o iğrenç kokusu geldiğinde bağıra bağıra kaçmak istiyorum.

Çocukluğumdan başlayıp ne demek istediğimi anlatan binlerce örnek verebilirim ama artık genel olarak insanların samimiyeti beni ilgilendirmiy-yor. ilgilendiren daha doğrusu sınırlandıense nereden bakarsak bakalım aptal değilsek ve saçma şapan korkulara esir olmamışsak insanlığın tek kurtuluşu olarak görebileceğimiz sosyalizmi savunduğunu ve uğrunda mücadele ettiğini söyleyenler... Lafı dolandırmaya gerek yok. Sorunum:

Kendi kaygı ve çıkarlarına (çık ar her zaman maddi olmaz, psikolojik de olabilir ve bu bazen daha tehlikelidir) devrimci mücadeleyi alet edenlerle. Partileri araç olmaktan çıkarp amaç haline getirenlerle. Fraksiyon sayı-sını 50-60'a -belki daha fazla- çıkaran, koşulları görerek mantıklı bir bi-çimle ortak bir paydadın birleşmeyecek kadar uzlaşmaz kafasızlara.

Mitinglere, eylemlere sen, ben, bizim oğlan mantığıyla hazırlık yapan-larla (ve İzmir barış mitinginde doğru düzgün çalışma yapmayan afiş bile asmayanlarla) Yine mitinglerde "faşizme karşı omuz omuza", "faşizme ölüm, halka hürriyet" ve şimdi aklıma gelmeyen birçok anlamlı, doğru ve atılması gereken sloganı "onların, bizim" saçmalığıyla atmayan enteresan adamlarla.

Daha da utatılabilir bunlar. Yaradır lar ve tedavi etmek gerekir.Hem de aci len. İlaçlarsa bellidir arkadaşlar: Akıl mantık ve samimiyet

Acaba tertemiz, yığıt, gerçek devrim çilere ayıp etmiyor muyum yukarıda saydıklarımıla. Hayır. Onlar da -ki çok azdırılar- aynı konulardan muzdarıptıl-r ve üzerlerine alınmayacaklardır. Ama işin kötüsü üzerine alınması gereken sa-laklarda aynı tas aynı hamam kalacaktır maalesef. Çünkü yüzdükleri koca tat-min deryalarından kafalarını çıkarp bu yazıyı okuduklarında büyük bir ihtimalle ya "kim bu salak ya, diyalektik mater-yalizm, Marx, Lenin, Mao, Devrim şehit-leri ölümsüzdür, neyse sittiret bi kere-sinde yine kavgadeyiz, faşolar nasıl sal-dirıyo biliyon mu, ama kirdik kafalarını" ya da "Abicim işte bunlar yüzünden ol-muyo, bak bi de devrimciymiş inançsız inek, inanç olucak inanç" şeklinde tepki vereceklerdir ve milyonlarca insanın ya-şadığı şehirlerde yaptıkları 50-100 kişi-nin katıldığı basın açıklamalarına, eylem-lemlerine koşacaklar ya da örgütünün bir polis arabasının lastiğini patlatmasıyla övüneceklerdir.

Küçümsüyör muyum? Küçümsuyo-rum ulan. Halktan dağlar kadar uzak halk ör güterlini, işçilerin adını bile doğ-rudüzgün bilmedigi ve lafta çalışma ya-pan işçi partilerini küçümsüyorum. Sos-yalist olmakla belki düzenin zincirlerin-den kurtulüp, kendi yarattığı zinciriere tutsak olanları küçümsüyorum.

Aslında çok saçma olması gereken, bir zamanın Milli Eğitim Bakanı'ndan esinlenerek yazdığım cümleyi doğru hâle getiren ve başlık yaptırtıanları küçümsüyorum.

Ha bu arada ben çok mu akıllıyım, ya da doğru yapıyorum herşeyi? Hayır binlerce, onbinlerce kez hayır. Tüm bunları düşündüğüm, bildiğim hâlde hâla bunların içindeysen herhalde bende aptalım. Ve son olarak durum böyleyken yani devrimçiler böyle saçmalarken birilerinin sinsice el-lerini ovuşturduğunu, lanet gülsülerini görüyorum, üzülüyorum.

E.A.

Çocuktum...

Senin yanındayken, senin kız saçlarını avuçlarımda dalga dalga dağı-tırken çocukum ve bu çocukla ben uzun yıllardır beraberce aynı insanı sevememiştik.

Seni sevmeye başladıktan sonra, o içindeki çocuk hiç olmadıgı kadar vücut buldu bende şimdiye kadar hiç olmadığı bir biçimde beni boğdu.

Küçüktüm ufacıkтым, seni kaybettim acıktım. Seni kaybettim, büyü-düm; Beynim acıdı.

Bütün hayatım seninle acılarla geçse de, sırf sen yanımda olduğun için ve beni sevmi ihtimalin hala varolduğu için bu acılardan mutluluklar ya-ratmayı başarabileceğim. Uç gün ömrümüzün kaldığını bilsek bile bu uç günü seninle; emeğimizle büyüttüğümüz sevgimizi acılarla kalkan yapıp, ölüme inat hiç bitmeyecekmiş gibi yaşayalım.

İstanbul-İzmit yollarında kilometreleri tüketirken, beynimi her hücresi-ne kadar nokta nokta tükettim. İstanbul-İzmit yollarında beynimi ve ken-dimi yeniden yarattım. Ve ben sende yeniden doğdum.

Ve ben senle yıllardan sonra yeniden gülümseyebildim. Ve bu yıllar se-nin bildiğin iki yıl değildi, acılarım çok daha uzun yıllar öncesinden geli-yordu ve bu uzun acılarla dolu yıllarla, senin yüzündeki gülümsemeyi donduramazdım. Ve bu uzun yıllardan sonra senle yeniden gülümseye-bilmek binlerce acıyı aşmaktan daha güzel, binlerce kez yeniden doğup, binlerce kez yeniden yaşamaktan, bin kat daha güzel. Ve seni her nokta-na kadar yaşamak istiyorum. Hadi gel; acılara, yalnızlığa ve ölüme bera-ber gülümseyelim. Hayatı yeniden yaratıp, onu yeniden gülümsetelim.

Hadi gelip hiç bitmeyecekmiş gibi bir bedende umutlara beraber gü-lümseyelim.

İstanbul-İzmit yolları Menderes

Sayı: 305... 13 Eylül 1997... Cumartesi...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zahir AKHAR
Yazar ve Gözetleri: YASİN ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Can BARSAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesur CEYLAN ● Mehmet CAĞCAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mezin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞÜLÜ ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürçan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRA-

A B O N E L İ K

AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 100 \$ - 6 aylık Abone bedeli - 50 \$ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 125 \$
6 Aylık Abone bedeli - 65 ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM
● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 3.500.000 TL

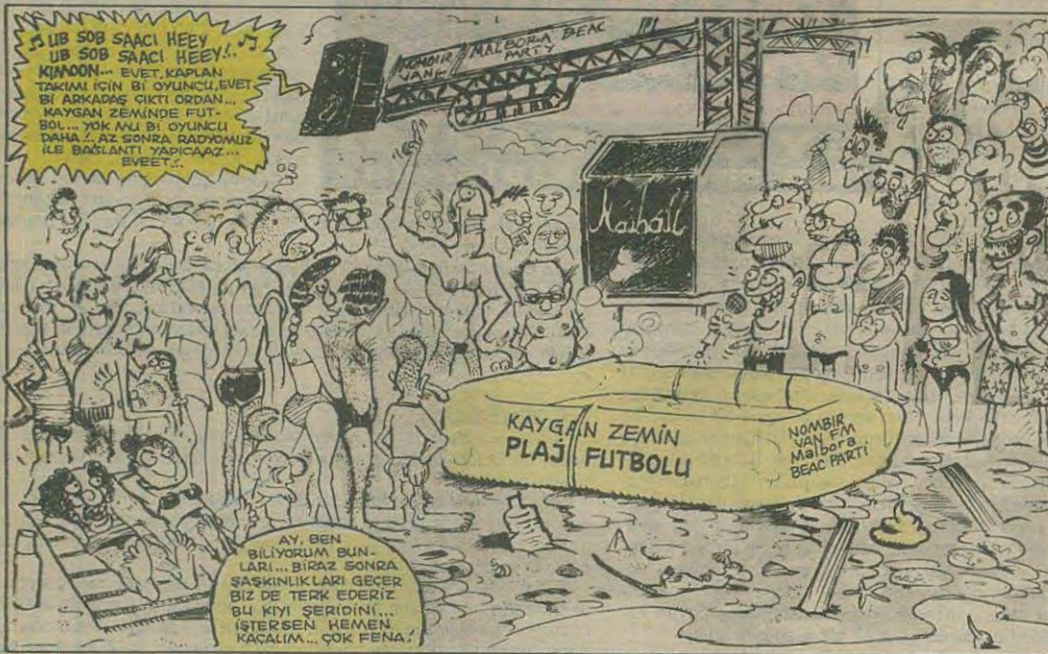
MAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Mezin ÜSTÜNDAG ● Erdi YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kodir YILMAZ ● Gürçan YURT ● C an YÜCEL ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgeşayr Tasarım: Mri YCŞN ● Cebroil OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Oihan ACAR ● Halkla İlişkiler: Suzan ERBAŞ ● Muhasebe: Yaşar AKŞAHİN ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 251 42 44 - 251 57 54 ● Fax: 251 52 67 ● Banka: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: Etilik Cd. İsmail Aşkın Sok. No: 20 80800 Beşiktaş/İst. ● İNTERNET ADRESİ: (internet adresimiz değişir, bekleyiniz)

K O S U L L A R I

6 aylık Abone bedeli - 1.750.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100361 - 7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası'na aittir)

TIRTO MAFYA DELİ-HAYDAR

Çağrışım Kardeşler

Aslan Özdemir

